

De Moeial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Kuituur

DE V.U.B. STUDENT MONDVOL?

NIEUWE PRIJSSTIJGING IN HET RESTO!

Op vrijdag 7 mei werd door het diensthoofd van het restaurant een prijsactie in gang gezet voor de hoeveelheid salade die werd genomen in de salad-bar. Bovenop de salad-bar in het studentenrestaurant stonden twee bordjes afgebeeld. Eén bord was weinig gevuld met salade terwijl op het andere bord de salade hoog lag opgestapeld. Aan elk van de bordjes werd een verschillende prijs gekoppeld. Tot nog toe was de Sociale Raad overeengekomen al naargelang het bord de prijs te bepalen. Een kleintje is 1,30 € en een groot 2€. De Heer Merckx bracht daar eigenhandig een wijziging in. Voortaan zouden er vier maten gelden.

Wat was het probleem van de Heer Merckx? Het diensthoofd legde de Moeial uit dat sommige studenten parasieten waren. Het was het soort van profitaat dat bergjes sla maakten om deze of later mee naar huis te nemen, of aan de vuilbakken over te laten. De Heer Merckx vond het de morele wet in hemzelve daarop te reageren. Een prijsstijging dus voor de kunstige bergjes.

Nochtans beschikt een diensthoofd van de Sociale Sector niet over de bevoegdheid een prijsstijging eigenhandig door te voeren. Toen de

Moeial de Heer Merckx daarop wees, dreigde hij zijn volledige bevoegdheid betreffende het restaurant te ontzinnen indien de Sociale Raad over zijn actie zou struikelen. Wij gingen hogerop.

De voorzitter van de Sociale Raad was verbaasd. Als er problemen ontstonden in de diensten van de Sociale Sector, waar het diensthoofd geen uitweg ziet, moet dat geagendeerd worden op de Sociale Raad. Zeker wanneer het een prijsstijging zou betreffen. De voorzitter bracht het naar voren op de BSV-vergadering. De vertegenwoordigers beslisten dat het diensthoofd zijn actie moet stopzetten. Als hij een probleem heeft, moet hij het op de agenda plaatsen, klonk het daar.

Mogen wij nu gerust zijn? Ik meen van niet. De coördinator van de sor, Raf Devos, ondersteunde immers de actie van het diensthoofd.

Zij het niet in eerste instantie met woorden maar met daden. De coördinator maakte immers snel

pamfletjes toen het nieuws zich verspreidde. Nochtans ging het om een illegitieme actie. En dat Raf Devos liet uitschijnen, door een plotse informatiecampaignede, dat het wel legitiem was; doet meer dan de wenkbrouwen fronsen.

Nog groter was de verontwaardiging van de Moeial op de laatste SoR-vergadering. De voorzitter, Liesbeth, bleek grondig van mening veranderd te zijn. Hoewel zij op de vergadering tussen de studenten-vertegenwoordigers beweerde het diensthoofd op het matje te zullen roepen, keerde haar houding radicaal om op de bewuste SoR-vergadering. Daar beweerde ze met de grootste mogelijke overtuiging dat de actie geen prijsstijging inhield. Nochtans betaalt de student nu meer voor

dezelfde portie sla als voorheen. Bovendien weigerde Liesbeth een grondige discussie omtrent voorliggend probleem. Zij beweerde tezamen met Raf Devos, Nic van Craen en Jimmy Baes (Die laatste verbaasde ons hoegenaamd niet; de gangen fluisteren immers dat Jimmy zijn oog heeft laten vallen op het in-de-nabije-toekomst-vacante-coördinatorschap. Dit niet geheel terzijde natuurlijk) dat de regels werden toegepast. Vorig jaar werden prijzen immers gerelateerd aan de voedselkosten. Een groot bergje sla kost nu eenmaal meer, nietwaar? Maar toch, waar ieder menu varieert per dag en de prijzen gestandaardiseerd zijn, lijkt een directe koppeling van de voedselkosten aan de te betalen prijs zeker niet geloofwaardig. Een hoopje groene sla kost toch minder dan een hoop tomaten, terwijl dezelfde prijs wordt aangerekend. Of is de Moeial stom? Ik denk van niet. De toegepaste filosofie van het huidige prijzenstelsel is direct afgestemd op een vooronderstelde voedselkosten. Maar nooit de realiteit! Beweren dat dat wel het geval dient te zijn, impliceert het opgeven van gestandaardiseerde prijzen. En dat laatste is absurd. Zowel de Moeial, als de administratie, als opportunistische individuen en anderen, moeten concluderen dat een prijsstijging heeft plaatsgevonden. De Sociale Raad is daarin zijn stem ontnomen. Op beide oren slapen? Ik hoop van niet.

De Redactie

INHOUD

- DE SOR BESLIST P. 2
- INTERVIEW BSG P. 2
- BAMA-BEKEKEN P. 3
- ONFRISSE FRITS P. 4
- EXAMENREGELS P. 5
- INTELLEXICON P. 6
- COLUMNIA P. 7
- IDEOLOGIEKRITIEK P. 8
- FABELTJESKRANT P. 9
- ASTRID&LIESBETH P.10
- KOELEUR LOKALE P.11

DRAAI'S OM? P.12

And the winner is...: verkiezingsuitslagen Sor en RvB

Van 4 tot 6 mei hield de VUB verkiezingen om studenten af te vaardigen in twee organen: de Raad van Bestuur (RvB) en de Sociale Raad (SoR). Zo behartigt één student per faculteit het belang van de studenten in de Raad van Bestuur en zes studenten (niet faculteitsgebonden, PV) het belang van de student in de Sociale Raad die de Sociale Sector beheert. Voor de Sociale Raad kon ook dit jaar weer gekozen worden tussen twee verschillende lijsten met hun eigen programma. De Aktief Linkse Studenten (ALS) namen opnieuw plaats naast de studenten van de Lijst Studentendemocratie (LSD), die vorig jaar vijf van de zes plaatsen kon bemachtigen. Het ALS behaalde toen met zijn enige kandidaat Simon Van Haeren het enigste zitje dat ze kon behalen. Dit jaar kwam ALS met twee kandidaten op en LSD met een volledige lijst van 6 personen. Grote overwinnaar werd het ALS. Simon Van Haeren (893) en Tim Joosen (778) werden verkozen met de meeste stemmen. Van de lijst LSD behaalde Deborah Botterman (683) de meeste stemmen gevolgd door Liesbet Verreydt (582), Karel Demuynek (571) en Katharine Eaton (522). De verkiezingen verliepen zonder noemenswaardige incidenten tussen beide lijsten.

Ondanks de sensibiliseringscampagne was de opkomst voor de verkiezingen problematisch, zo problematisch dat het verplichte quorum van 25%, na drie dagen stembusgang, niet werd behaald. Het niet verplichtende karakter van de stembusgang, de slechte timing na de lentevakantie en de matige campagnevoering vormde de hoofdingrediënten van een lage opkomst. Op de laatste dag van de verkiezing werd door de verkiezingscommissie beslist om de verkiezingen met een dag te verlengen. Daags nadien bleef het

quorum, op een vrijdag en een mail van de Rector ten spijt, voor de Sociale Raad steken op een 23%. Ook enkele faculteiten behaalde het quorum van 25% niet waardoor het voor hen onmogelijk werd om een student af te vaardigen naar de Raad van Bestuur. Deze ongelukkige eer viel zelfs te beurt aan de meest politiek gekleurde faculteiten van de universiteit. Voor de faculteit van de Economie, Politieke en Sociale Wetenschappen (ESP), de Rechtsgeleerdheid (RG), de Letteren & Wijsbegeerte (LW) en Lichamelijke Opvoeding & Kinesitherapie (LK) hadden onvoldoende studenten de weg naar het stembokje gevonden. Voor deze faculteiten kan de student met de meeste stemmen dan alleen zetelen in de Raad van Bestuur met raadgevende stem.

Al sinds het ontstaan van de verkiezingen vormt de quorumkwestie onderwerp van discussie onder de studentenvertegenwoordigers. Het ligt altijd te hoog en de vertegenwoordigers hebben altijd moeite om studenten aan te moedigen om te stemmen en het vereiste aantal te behalen voor een geldige stemming. Anciens steken af en toe nog eens van wal met het verhaal dat vroeger de stembokjes af en toe werden verplaatst tot in de aula's op het einde van een massacollage om toch maar genoeg stemmen te behalen. Sinds dit jaar kan er een licht politiek getint thrillergenre aan worden toegevoegd. De positie van Liesbet Verreydt, studente en huidige Voorzitter van de SoR, stond zelfs ei zo na even ter discussie. Omdat het quorum niet werd behaald zouden er opnieuw verkiezingen moeten plaatsvinden. Praktisch zou dit betekenen dat er slechts opnieuw verkiezingen zouden kunnen plaatsvinden begin volgend academiejaar. De installatie van de nieuwe studenten in de SoR zou dus een grote vertraging

oplopen, en een addertje onder het gras, in tussentijd zou er geen SoR kunnen samenkomen. Ook de oprichting van de verplichte studentenraad het komend academiejaar zou hierdoor in het gedrang komen omdat de vertegenwoordigers in de SoR de oprichting ervan moet bepalen. Maar de RvB heeft altijd het laatste woord over de afloop van de verkiezingen. Ondanks het niet gehaalde quorum besliste ze op 18 mei om de verkiezingen te erkennen mits goedkeuring van alle studenten die zich kandidaat stelde voor de Sociale Raad. Aan die goedkeuring ging een lichte polemiek vooraf toen Liesbet Verreydt, die zich opnieuw verkiesbaar stelde, op de SoR van 13 mei zich principieel tegen zulke oplossing kante. Eén van de leden van de Sociale Raad gaf tijdens de discussie volgend op die stellingname te kennen dat haar positie wel eens ter discussie zou komen te staan als de rest van de studenten hun fiat gaven en zij dit tegenhield. Als ze voet bij stuk hield zou dat betekenen dat er geen Sociale Raad zou zijn en de oprichting van de Studentenraad in het gedrang zou komen. Volgend op deze uitspraak laste ze als voorzitter een pauze in. Redenen voor haar tegenkanting als Voorzitter gaf ze niet vrij. Maar op diezelfde SoR legde ze zich na de pauze in de vergadering neer bij de meerderheid van de andere studenten die het quorum wel wilde aanvaarden. Waarom ze niet akkoord ging kon De Moeial niet uitzuilen. Bij het ter perse gaan van het artikel was niet bereikbaar voor commentaar. Een ding is alvast zeker, aan het begin van het volgend academiejaar zal er een Sociale Raad zijn.

Pieter Vissers

Resto te Jette gered, alcoholmisbruik kan niet meer en kringen werpen zich in de P.R.-strijd van de eeuw

Er wordt bestuurd op de VUB! Elke maand vindt er een vergadering plaats van de Sociale Raad (SoR) op de VUB. Deze Raad, met een meerderheid aan stemgerechtigde studenten, beheert de Sociale Sector. Op die manier vertegenwoordigen ze ons en beslissen ze in theorie/praktijk mee over de begroting van de Sociale Sector: hoeveel geld gaat naar de sociale dienst, dienst restaurant, huisvesting, het Brussels Studenten Genootschap (BSG), Studiekring Vrij Onderzoek (VO) en De Moeial (DM). Daarnaast neemt de Sociale Raad ook standpunten in en bediscussieert ze initiatieven van de Academische en Vlaamse Overheid die haar werking aanbelangen. In dit artikel wil De Moeial je op de hoogte houden van het reilen en zeilen op de SoR. Op eind april vond er een bijeenkomst van de SoR plaats in de STOA, een vergaderruimte net onder het studentenrestaurant. We selecteerden er enkele agendapunten voor u uit

STUDENTENRESTAURANT
JETTE GERED?

Elke vergadering begint met een follow-up. Zo zijn er opnieuw besprekingen aan de gang om de keuken van het studentenrestaurant op campus Jette te laten overnemen door de keuken van het AZ-VUB. Zo worden de studenten voorzien van een vernieuwd aanbod zoals in het studentenrestaurant op campus oefenplein en zal het gebouw haar sociale functie behouden als ontmoetingsplaats voor personeel en studenten. In het vakjargon, een regeneratiekeuken met een mini free-flow. Hoe maaltijden geregenereerd kunnen worden zoekt De Moeial nog voor u uit. We hebben alvast Gaia op de hoogte gebracht. Maar alles zal afhangen van het prijskaartje. De recentste stand van zaken lijkt het te houden op drie menu's: een dagmenu, een koude schotel en afwisselend een vegetarisch, wok of pasta gerecht. De positie van het studentenrestaurant in Jette stond al enige jaren ter discussie sinds de nieuwe hygiënenormen. Voor het restaurant op campus Oefenplein is er nu het bekende resultaat maar voor Jette had de Sociale Sector en Academische Overheid geen renovatiemiddelen veil. Het zou dus vroeger of later gesloten kunnen worden door de voedselinspectie, een stille dood. De "vis nog vlees" houding gaf argumenten voor deze laatste stelling maar de academische overheid hield het op besprekingen met andere partners op de campus om

een rendabel alternatief aan te bieden. De Sociale Sector zal nu opdraaien voor de minimale verbouwingen aan haar studentenrestaurant te Jette zodat ze voldoet aan de nieuwe hygiënenormen. In een latere fase zal het gebouw in haar totaliteit worden aangepakt, maar daarvoor gaat ze op zoek naar andere partners voor een extra financiële input. De personeelsleden behouden hun werk maar moeten na enkele decennia Jette ruilen voor Etterbeek. Na het anti-rookbeleid ziet er aan de

ALCOHOLMISBRUIK

VUB ook een anti-alcoholmisbruik-campagne voor studenten het licht. Zo werd op de SoR gedebatteerd wat een mogelijke aanpak zou kunnen zijn. Zo zal tegen volgend academiejaar met SJERP, studenten en andere betrokken personen om de tafel gezeten worden. Op vraag waarom alleen de studenten worden gevisieerd en niet ook het personeel, schoten enkele poppen aan het dansen tussen leden van de administratie en de afgevaardigde van de ondernemingsraad. Een heikel punt wat erop kan wijzen dat er meer aan de hand is. Maar daarvoor later meer nieuws. Het BSG had een wijziging voorgesteld

HET BSG STELT VOOR

om te bekomen aan de minimumstatuten voor de regionale en facultaire kringen. Met directe ingang moeten de

Er zal nog twee jaar nodig zijn voor de studenten in Jette aan zulke kassa's zullen kunnen passeren

facultaire kringen in hun kring een coördinator faculteitsvertegenwoordiging aanduiden. What's in a name natuurlijk? De gelukkige persoon dient volgens het BSG in te staan voor het overleg tussen de studenten-afgevaardigden in de opleidingsraad, onderwijsraad, vakgroepsraad en faculteitsraad. De gelukkige coördinator in kwestie moet dan ook voor een nauwer contact zorgen tussen de mensen in de faculteitsraad en de afgevaardigde student verkozen in de Raad van Bestuur. Zo kan de coördinator het BSG en de kringen

direct op de hoogte brengen van alle materies die de studenten aanbelangen. Sommige regionale kringen deden het al, nu moeten ze het allemaal nog doen. In elk bestuur dient er een rekruteringsverantwoordelijke te worden aangeduid. Niet voor het leger maar wel voor de VUB. Zo moet binnenkort elke regionale kring deelnemen aan een informatiesessie georganiseerd door de Dienst Inschrijvingen in haar streek of moet ze er zelf eentje organiseren. Alle Vlaamse secundaire studenten komen hierdoor in rechtstreeks contact met

studenten die reeds aan de VUB studeren. Ze mogen dus handig meespelen in het nieuwe PR-beleid van de universiteit. Sommige meenden dat de lat voor de kringen hierdoor steeds hoger wordt gelegd en initiatieven voor nieuwe kringen zou kunnen fnuiken. Maar na enkele taalkundige verbeteringen werd, op twee onthoudingen na, het voorstel goedgekeurd door de Sociale Raad.

Pieter Vissers

INTERVIEW

Met de voorzitter van het BSG

Sinds twee maand mag het Brussels Studentengenootschap (BSG) een nieuwe vrouwelijke Voorzitter tellen. Het was van 2001 dat de functie na Karen Pilsane werd ingevuld door een vrouwelijke kandidaat. Tezamen met haar nieuw bestuur redde ze het BSG door interne problemen ternauwernood van een stille dood. Sindsdien worden de BSG-akkers onder gebouwen F weer volop beploegd en verschijnt er meer dan witte rook uit de BSG-boerderij. Als het aan de kersverse Voorzitter Kristel Pennewaerts lag, dan gaat het BSG opnieuw enkele vette jaren tegemoet, want ze was aangenaam verrast, "Ik heb geen enkele moeite gehad mensen te vinden die het belangrijk genoeg vonden om het BSG in stand te houden en opnieuw een toekomst te geven."

Over het BSG zijn in de loop der jaren al heel wat geschreven letters verschenen. Kan je eens snel uitleggen wat het BSG eigenlijk is en doet? Het BSG for dummies!

Kristel: Het BSG is eigenlijk een dienst van de Sociale Sector, met als taak het studentenleven aan de VUB te ondersteunen. Daarnaast vertegenwoordigt het BSG de studenten op Vlaams niveau bij Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS), de vroeger studentenvakbond. Wij zorgen ervoor dat de VUB studenten daar hun stem hebben. VVS heeft wel enkele evoluties doorgemaakt. Nu bekleedt ze de positie als een waardige gesprekspartner van het ministerie van onderwijs. Een mooi voorbeeld daarvan is het participatiedecreet van VVS. Ze hebben met het ministerie rond de tafel gezeten om samen het participatiedecreet te schrijven. Een tweede voorbeeld: het statuut van studentenvertegenwoordigers. Dit statuut stelt studentenvertegenwoordigers in de mogelijkheid om bijvoorbeeld een

The Charlie Angels van de VUB: Kristel Pennewaerts (links), Kathleen Rampelberg (midden), Liesbet Verreydt (rechts)

examen of een deadline die ongelukkig valt, eventueel te wijzigen. Al de tijd die studentenvertegenwoordigers in hun functie steken, gaat nu eindelijk erkend worden door zowel de Academische als de Vlaamse overheid.

Jullie zijn sinds enkele maanden ook uit een diep dal aan het klauteren?

Was de nood hoog?

Kristel: Het BSG had het al een aantal jaren niet echt gemakkelijk. De afgelopen twee werkingsjaren vormden ongetwijfeld een dieptepunt wat betreft engagement en de ondersteuning van het student- en kringleven. Het BSG is natuurlijk de reflectie van de algemene situatie. Ik

zijn allerlei redenen voor, maar die ga ik hier nu niet opnoemen. Met de overgang naar dit jaar stelde er zich opnieuw een probleem. De maat was toen wel vol. Er moest definitief iets ten goede veranderen. Anders konden we er eengoed het doek over leggen. Ik ben vervolgens gaan kijken of er nog interesse was voor het BSG en het opnemen van een engagement in het bestuur. Want ik was ervan overtuigd dat het geen zin had iets in stand te houden waar niemand nood aan had. Tot mijn eigen aangename verrassing was die interesse er wel. Ik heb gelukkig geen enkele moeite gehad mensen te vinden die het belangrijk genoeg vonden om het BSG in stand te houden en opnieuw een toekomst te geven.

Bij sommige studenten heeft het BSG een onpopulair imago vanwege zijn folkloristische activiteiten zoals cantussen en naakte dopen. Heeft dat geen invloed op jullie aantrek?

Kristel: Het imago van BSG is over de tijd voortdurend gewijzigd. Dat hing meestal af van de groep die het BSG voorttrok. Vroeger was bijvoorbeeld het BSG een politiek bastion. Dan is er een ploeg aangekomen die meer de folkloristische toer opging. Maar het BSG is op zich geen folkloristisch orgaan. Dat mensen snel tot die conclusie komen is omdat we niet vanuit onze dagelijkse werking met de kringen bezig zijn. Zeker niet elk moment, maar toch het grootste deel van onze tijd. Zo organiseren we ook mee het Vrijzinnig Zangfeest en St. Vè. In praktijk staat het BSG voor iedereen

open, er is nergens een regel die zegt dat bepaalde mensen niet mogen deelnemen. Het is wel erg tijdsopslorpend maar ook fijn om te beseffen dat iets wat hier beslist wordt een directe positieve impact heeft op het studentenleven.

Hoe zie je het BSG naar de toekomst evolueren?

Kristel: De belangrijkste speler waar we nu rekening mee moeten houden is het participatiedecreet waarbij elke universiteit en hogeschool een officieel erkende studentenraad moet oprichten. Het BSG wordt al sinds zijn bestaan eigenlijk aanzien als de koepel van studenten aan de VUB. Alhoewel wij nooit als dusdanig officieel aanvaard zijn geweest. Het is eigenlijk altijd een beetje mijn doelstelling geweest om voor de studenten op te komen en alle rechten die de studenten nu hebben te behouden. We moeten ervoor zorgen dat op het vlak van vertegenwoordiging en organisatie alles mee kan opgaan in de studentenraad, ook het BSG. Wij kennen de noden en de probleem-punten van de kringen het best omdat wij degenen zijn die met hun dagdagelijks samenwerken. We vormen dan ook de belangrijkste gesprekspartner voor de kringen op die studentenraad. Logisch, niet?

Pieter Vissers

PROFESSOREN TROTSEREN DE BAMAORKAAN

INTERVIEW

INTERVIEW

De eerste inschrijvingsdagen zijn begonnen. De nieuwe programma's worden aan de toekomstige bachelors voorgesteld. Nochtans zijn de voorstellen nog niet volledig goedgekeurd. We vroegen aan drie professoren hun mening over de wijzigingen. Hoewel de indruk kan ontstaan dat het hier om een interview gaat tussen telkenmale twee personen, kan toch niets minder waar zijn. Zoals reeds gezegd, zijn de nieuwe programma's nog steeds niet goedgekeurd. Het lobbywerk rond eigen belangen gaat in opgevoerd tempo door. Bovendien helpt het toekomstig accreditatiesysteem niet veel aan de oprechte kritische reflex van het academisch personeel. Nochtans wenst ondergetekende geen modder naar de sprekers te gooien. Het is aan de lezer om steeds een afweging te maken of de spreker een ideale of reële situatie schetst.

?

Professor Dr. Frantzen is verbonden aan de Management School Solsay en de Faculteit Economische, Sociale en Politieke Wetenschappen

Op welke wijze heeft de Bologna-verklaring, uw inziens, de economische richtingen gewijzigd?

Het Bologna-proces is een reactie op het zogenaamde braindrainproces dat zich op mondiaal vlak afspeelt. De Verenigde Staten lijken daarin de machtigste speler te zijn. Als reactie op deze problematiek zou de overname van het Angelsaksisch onderwijsmodel een efficiënte maatregel zijn, louter economisch beschouwd evenwel. Rector Oosterlinck staat die optie voor.

Dat zou een forse verhoging van de inschrijvingsgelden betekenen en dat zou op zijn beurt de vorming van een goedbetaalde intellectuele elite mogelijk moeten maken. De aantrekkingskracht tot het intellectuele leven zou dus vergroot worden, terwijl de toegang ertoe verklaard zou worden. De selectiecriteria zouden met andere woorden strenger en veeleisender worden, waardoor de kwaliteit (alshiermee wordt bedoeld de perceptie) zou kunnen stijgen. Verschillende kanttekeningen dienen hier gemaakt te worden.

Het Belgisch onderwijsstelsel wil democratisch zijn. Vanuit sociaal-democratische principes wil zij zowel de mogelijkhedenvoorwaarden tot sociale mobiliteit verzekeren voor alle bevolkingsgroepen, als de mogelijkheid aan alle burgers bieden zich intellectueel te ontplooiën in een sfeer die de geloofsovertuiging van elke burger respecteert. Het Angelsaksisch model is met beiden principes onverenigbaar. In het eerste geval omdat het zeer hoge inschrijvingsgelden vereist die niet voor alle burgers bereikbaar zijn. In de tweede plaats omdat de competitie voor de beurzen in dat geval zo zwaar zou zijn, dat kinderen vanaf hun jonge jaren gestuurd zullen worden naar 'elitaire creches' om de juiste attitude aan te kweken, nodig om in de concurrentiestrijd overeind te blijven. Ouders zullen dus voelbaar minder geneigd zijn hun kinderen op basis van eigen geloofsovertuigingen op te voeden maar al naargelang de toekomstperspectieven die de samenleving hun kinderen aanbiedt.

In Amerika is het reeds duidelijk dat publieke scholen, waarin een grotere ethnische diversiteit aanwezig is, weinig leerlingen lokken van de hoge middenstand, om over de rijkste klasse nog maar te zwijgen. Alhoewel er ook rijkere Amerikanen bestaan die de overtuiging huldigen dat een individu zich het best kan ontplooiën in een verscheiden omgeving, zullen ook die Amerikanen meestal opteren hun

kinderen enkel naar privé scholen te sturen waar verscheidenheid eerder theoretisch dan materieel plaatsvindt. Als België toch tegemoet wil komen aan de braindrain die nu plaatsvindt, zal het dus een strategie moeten hanteren aangepast aan de eigen context. De associatiepolitiek is een gebruikt middel daartoe. De Katholieke Universiteit Leuven is in deze strategie de machtigste speler. Zij oogt op een zo groot mogelijk veld van waaruit zij met financiële reallocatie een eigen goedbetaalde intellectuele elite zal kunnen vormen. Bovendien zal het studentenaantal zeker niet lijden onder de gigantische associatie die zij heeft kunnen vormen. Dat heeft tot rechtstreeks gevolg dat de middelen voor de opleidingen zullen stijgen (want deze zijn aangepast aan het studentenaantal) terwijl er eveneens een rationalisering van middelen kan plaatsvinden (want hoe groter de productie, hoe efficiënter de middelen aangewend kunnen worden).

Professoren maken dus kans op een kleiner onderwijsmandaat en een groter onderzoeksmandaat. Daardoor stijgt de aantrekkingskracht voor academici, tezamen met het aantal publicaties en de kwantitatieve kwaliteitsoutput van de vakgroep. De aantrekkingskracht voor potentiële studenten wordt groter, zeker wat betreft diegenen die op een academische loopbaan hopen. De wervingskracht is groot, waardoor de criteria strenger worden voor doctorandi, wat op zijn beurt een groter aanzien teweeg brengt in het academisch milieu.

Anderzijds zal de levensvatbaarheid van kleine instellingen sterk bedreigd worden. In deze optiek dienen we de bama-voorstellen van onze universiteit te bekijken. Vanuit dat perspectief baart de toekomst grote zorgen. De continuïteit van specifieke onderzoeksdomeinen eigen aan onze instellingen zullen in het gedrang komen te staan. Redeneert u even mee. Het studentenaantal is van essentieel belang voor de toekenning van middelen. Dat is al sinds het Coensdecreet het geval. Tot nog toe voerde de VUB een politiek die de volledigheid van onze instelling verzekerde. Opleidingen die niet rechtstreekse subsidies ontvingen door een te laag studentenaantal, kregen een deel van de middelen uit de meer populaire richtingen. Deze reallocatie van middelen heeft natuurlijk spanningen teweeggebracht en het is niet duidelijk of dezelfde reallocatie van middelen in de toekomst nog plaats zal vinden. Daarenboven zullen de accreditatiecommissies de mogelijkheid hebben een negatief advies uit te brengen als de middelen ondermaats geacht worden. Het studentenaantal wordt sterk beïnvloed door de werkzekerheid verbonden aan de richting. Populaire richtingen zijn ook de commercieel interessante richtingen. Een circulaire mechanisme wordt zo in gang gezet. De zuiver theoretische vakken en richtingen zullen steeds meer onder druk te komen staan. De levensvatbaarheid van de masters aan de VUB zullen dus geen a priori worden. De vraag of wij tot een 'bacheloruniversiteit' zullen evolueren, mag vandaag zeker gesteld worden.

Op welke wijze merkt u de invloed daarvan op de aangeboden curricula?

In de Economische Wetenschappen, bijvoorbeeld, bieden wij noodgedwongen arbeidsgerichte vakken aan. Dat is nodig om onze afgestudeerden enige werkzekerheid te garanderen. De kans op een academische loopbaan is hier immers miniem. Aan andere universiteiten zullen zij evenmin makkelijk carrière kunnen maken. Zowel de KUL als de UG hebben voldoende potentieel om op eigen leerlingen terug te vallen. Wij hebben te weinig middelen om een groot kader te plaatsen. Potentiele docenten voor de arbeidsgerichte vakken trekken wij met de grootste moeite aan. Deze vinden immers hun voldoening in de privé sfeer. Naar een overbezocht onderwijsmandaat zijn ze dus niet op zoek. Vele professoren onder ons prefereren de domeinen die heel wat minder met de commerciële sfeer te maken hebben. Nochtans moeten wij ook deze doceren.

Ook deze problematiek heeft een debat op gang gebracht. De vraag die alsmear vaker gesteld wordt, is of het economisch haalbaar blijft een docent per onderzoeksdomein aan te stellen. In het Angelsaksisch model geven professoren les over meerdere domeinen heen, wat de bachelors betreft alleszins. Dat zou efficiënter zijn, maar tevens een nivellering van de kwaliteit betekenen. Een bijkomend probleem in dit debat is de doctoraatsopleiding. Zonder deze opleiding onderzoeken doctorandi enkel hun eigen opdracht binnen een welbepaald specifiek domein. De opleiding geeft een verdergezette vorming over een breder domein. Buitenlandse studenten vragen sterk naar zulke opleiding. De VUB heeft echter te weinig middelen hiervoor. In de economie lossen we dat op door zelfstudie. Chinezen bijv. zijn daar niet zo tuk op en met reden natuurlijk. Ook dit aspect verlaagt onze aantrekkingskracht.

In de toekomst zouden we over de associaties heen kunnen samenwerken. Maar, als wij maar een miniem onderwijsmandaat kunnen innemen in dat programma, is de kans klein dat de opleiding aan de VUB zal plaatsvinden. Waarom zou een doctorandus dan voor ons opteren?

Nochtans zijn doctorandi van vitaal belang voor de universiteit. Ook om commerciële redenen. Doctorandi betekenen vers kapitaal. Als de vraag relatief klein is naar onderzoek, moeten de selectiecriteria noodgedwongen dalen. En ook dat betekent een verlies aan kwaliteit. Hoe lang zal het duren voor de afvallers van andere uniëfs zich naar ons richten? En wat voor een aanzien zal zulks teweeg brengen?

De concurrentiele omgeving van vandaag brengt de Vrije Universiteit Brussel in een precarie situatie. Zullen wij onze volledigheid behouden? Ik betwijfel het. Zullen wij ons niveau behouden? Ook dat is niet evident. Kortom, staat de zending van de VUB in het gedrang? Absoluut. Want welke marge tot kritisch denken blijft erover als wij de fundamentele richtingen moeten opgeven uit commerciële doeleinden? Een universiteit Vlaanderen? Waarschijnlijk. Maar dat is voor onze traditie een onaanvaardbare beperking van perspectieven. Zelfs al zou deze universiteit ontzuid heten.

Prof. dr. Gustaaf C. Cornelis, docent wijsbegeerte, verbonden aan het Centrum voor Logica en Wetenschapsfilosofie van de VUB.

Ook de wijsbegeerte heeft de voorstellen tot bama's op tafel liggen. Hoe schat u de toekomstperspectieven daarvan in?

Goh, niemand heeft een glazen bol natuurlijk. Maar ik denk dat wij een sterk programma op tafel kunnen leggen. De verzoeken die er eerst in de vakgroep heersten omtrent de hervormingen zijn in enthousiasme omgezet. Het programma kan uiteraard maar zo sterk zijn als de goede wil van de makers die het voortaan. En bij ons zie ik daar geen graten in. Wij vormen een kleine groep, zowel wat personeel als studenten betreft, en hebben dat als troef uitgespeeld. Bijvoorbeeld, door de afname van hoorcolleges, vragen wij meer zelfstudie van de student. Die moet dan onder begeleiding komen van docenten. Het is niet de bedoeling de studenten weg te sturen met louter huiswerk. En hoe kleiner de groep, hoe vlotter de communicatie verloopt. Daarnaast hebben wij van de veranderingen gebruik gemaakt om de titels van de vakken beter bij de inhoud ervan te laten aansluiten. De herschikking van de inhoud onder nieuwe en betekenisvolle vlaggen komt de transparantie ten goede. Werkcolleges zijn daarbij sterk vertegenwoordigd. En wat zou u kiezen, een werkcollege met vijftien of honderdvijftien studenten?

De inhoud van sommige vakken is veranderd, zegt u. Ik merk dat het aanbod vergroot is enerzijds. Anderzijds stel ik vast dat die verbreding niet noodzakelijk een verdieping betekent.

In de toekomst zullen wij minores aanbieden. Dat lijkt mij enkel een lovenswaardige evolutie. Daarenboven is het pakket keuzevakken uitgebreid en beter gestructureerd. Beiden komen de vrijheid van de student ten goede. Dat de bronnenstudies - dat zijn de lezingen van het blad - over de hele lijn gehalveerd worden, wordt opgevangen door de zelfstudie waar ik het al over had. Bovendien komen er binnen de afstudeerriichting Wijsbegeerte verschillende profielen in de master. Een nivellering zie ik dus niet.

Geloof u dat een ploeg van ongeveer drie voltijdse en drie halftijdse docenten een programma op poten kan zetten, met intensieve begeleiding enerzijds en drie profielen in de master anderzijds, dat nog geloofwaardig is?

Absoluut. Gezien het enthousiasme binnen de vakgroep voorzie ik daar geen onoverkomelijke problemen. Wij rationaliseren niet, wij heroriënteren

enkel. De specialismen werden in kaart gebracht. Een nieuwe aanpak ter ondersteuning van ons programma, hoop ik, zal de nauwere samenwerking met assistenten zijn. Ieder van ons zal de volle verantwoordelijkheid moeten opnemen. Persoonlijk ben ik mijn mentoren dankbaar al meteen bij onderwijs te zijn betrokken. Het is positief voor alle partijen, want het komt ook de studenten ten goede: zo komen ze immers rechtstreeks in contact met het groeiende vrij onderzoek! Of met dat wat ervoor zou moeten doorgaan. Daarentegen mag niemand van zich laten profiteren. Het is niet de bedoeling de mensen nog meer te laten werken dan ze al doen: de VUB heeft immers ook nog dat begeleidingsonderwijs. Het punt is dat we de eerste jaren vooral vertrouwen nodig hebben. Het nieuwe programma vereist immers een inwerking. Maar misschien ben ik wel een wereldvreemde idealist.

Dat zou kunnen. Samenwerken met de assistenten, heroriëntatie binnen de vakgroep, de volle verantwoordelijkheid nemen, zegt u. Zal de aantrekkingskracht voor nieuwe titularissen daar niet onder lijden in de eerste plaats. En de kwaliteit op lange termijn in het geding brengen, in de tweede plaats.

Ik hoop dat de accreditatiecommissies ons daar niet op zullen afstraffen. Programma's, of we willen of niet, weerspiegelen voor het grootste gedeelte niets anders dan de aanwezige competenties. Als een lid van het academisch personeel om één of andere reden verdwijnt, wordt zelden een nieuweling gevonden die het ganse pakket kan overnemen. En de studenten die nu in het nieuwe curriculum beginnen volgen ofwel het modeltraject, met nog steeds voldoende keuzemogelijkheden, ofwel een, verder in de toekomst nog uit te breiden, studietraject met een minor. We leveren dus binnenkort 'zuivere' filosofen af of hybriden, wat niet negatief hoeft te klinken, integendeel. De laatste groep vervangt de 'oude garde' die er vaak twee diploma's op nahield.

Uw positieve ingesteldheid is verassend. Reeds lange tijd aanhoren we de verzoeken van velen betreffende overbezetting. Studenten klagen ook over recyclage van cursusmateriaal door overwerkte profen.

Dat zal er op korte termijn niet op beteren: er zullen snel nieuwe cursussen gemaakt moeten worden. Maar op lange termijn blijf ik optimist.

Geloof u dat de argusogen van de accreditatiecommissies nog de nodige ruimte bieden voor kritische zelfreflectie?

(lacht)

**Vervolg interviewreeks volgende pagina, bovenaan... en lezen!!!
...van links naar rechts...**

Professor Dr. Desmet is verbonden aan de Klassieke Filologie en Vice-Decaan in de Letteren en Wijsbegeerte

Welke veranderingen heeft de bama-structuur grosso modo binnen de Letteren tewegegebracht?

De Bama-implementatie was voor de Letteren en Wijsbegeerte een aanleiding om veranderingen door te voeren die al langer binnen de faculteit aan het sluimeren waren. Enerzijds was er een tendens, die we ook op Europees vlak vaststellen, om de muren tussen verschillende taalgroepen te slopen. De verschillende wetenschappelijke methodes worden sterker benadrukt en er vindt een accentverschuiving plaats van een taal op zich als studieobject naar het fenomeen 'taal' als onderwerp tezamen met de mogelijke benaderingen ervan. Er was dus een natuurlijke toename van de verschillende disciplines. Anderzijds rees de idee om het major/minor-systeem in te voeren. Bologna was daartoe een concrete aanzet. Binnen onze faculteit bieden wij enerzijds een variant op het oude keuzesysteem aan, meer gestructureerd weliswaar, naast anderzijds een keuze tussen verschillende minores.

Bama is natuurlijk meer dan een concretisering van vroegere ideeën die binnen een faculteit reeds aanwezig waren.

De structurele veranderingen hebben veel onrust

tewege gebracht, zowel bij ons als bij de studenten. Maar als ik de programma's aan toekomstige studenten voorleg, merk ik een initiële verrassing, ook bij de ouders. In het nieuwe programma worden de muren tussen de germaanse, de romaanse en de klassieke gesloopt. De student kan nu een talencombinatie samenstellen van twee kerntalen, bijv. Duits en Frans. Beide talen krijgen evenveel gewicht in het programma. Dat leidt tot o het eerste gezicht paradoxale mogelijkheden. Oude combinaties zijn nog mogelijk, maar de 'ismen' zijn niet langer aanwezig.

Bedoelt u dat de Bama-structuur enkel een verademing was. Hebben de veranderingen enkel tot verrijking geleid?

Neen, natuurlijk niet. De implementatie ging gepaard met grote tijdsdruk, overloos vergaderen en soms ook onbegrip tussen de leden. Sommigen hebben zwaar ingeboet aan hun oorspronkelijk statuut. Neem nu het Frans, bijv. Met de nieuwe programma's heeft het Frans niet méér gewicht dan het Spaans. Ook het Grieks heeft verlies opgelopen. Maar de oorzaak van dat laatste is een structureel mechanisme dat reeds in de humaniora plaatsvindt. Daar is een terugval van het Grieks manifest merkbaar. Zowel het aantal scholen die Grieks aanbieden, als het studentenaantal zijn voor beide netten schrijnend. Dit houdt verband met de utilitaire cultuur van vandaag, maar dat is daarom niet de hoofdoorzaak. Het vast aantal uren dat je mag volgen in het ASO geeft bescherming aan de student, maar het is tevens een politiek die de keuze van praktische vakken evidentier maakt.

Zal de afname van het Grieks de vorming van klassieke filologen niet ondermijnen? In welke mate kunnen wij nog spreken van een opleiding klassieke aan de VUB?

Wij hebben het Grieks niet laten verdwijnen. Het zal binnen het voorliggend programma mogelijk zijn om mensen die wetenschappelijk met Grieks willen bezig zijn het nodige instrumentarium daarvoor te geven. Hoewel het geen diepgaande studie betreft, het een deel van een opleiding. Een deel van een opleiding maar geen ideaal, laat me duidelijk zijn.

Zal het Grieks voldoende zijn om studenten in staat te stellen wetenschappelijk onderzoek te verrichten in deze discipline?

Daar moet ik voorzichtig mee zijn. Het zal kunnen in de mate dat het onderzoek aanwezig is bij de topics van het aanwezigte staf.

Zal het Latijn haar oude karakter behouden? De nauwere samenwerking met andere talen is misschien innovatief, vanuit intellectueel standpunt misschien interessant, maar zal het geen gevaren met zich meebrengen voor het specifiek karakter van de klassieke filologie?

Het Latijn, tezamen met het Grieks, nemen een bijzondere plaats in tussen de andere talencombinaties. Zij hebben als het ware een dubbelzinnige functie binnen de Letteren en Wijsbegeerte. Enerzijds is het de moedertaal van de Romaanse. Het is dus een taal en een letterkunde-vakgebied. Anderzijds is de klassieke sterk ingebed in de ontstaansgeschiedenis van uiteenlopende onderzoeksgebieden. Voornamelijk op het vlak van conceptvorming biedt de klassieke filologie een primordiaal instrumentarium aan. In de Wijsbegeerte ondersteunt zij de correcte interpretatie van geschriften, gaande van de oudheid tot de renaissance. De geschiedenis doet een beroep op de klassieke filologie voor de vele onuitgegeven bronnen in het latijn en het Grieks, net zoals de kunstwetenschappen en de archeologie natuurlijk. Uiteindelijk is de klassieke filologie een onmisbare discipline voor alle wetenschappelijke disciplines in de mate waarop zij een beroep doen op ons historisch neergeschreven erfgoed. De doelstelling van vele vergaderingen was voor ons om binnen de nieuwe talencombinaties de domeinen die een complex weefsel van verschillende domeinen vormen te behouden. Dat was niet evident, maar hoe langer hoe meer worden we aanhoord en zien alsmar meer mensen er het belang van in.

Het nieuwe programma laat een grote keuzemogelijkheid toe. Op het eerste gezicht is dat enkel lovenswaardig. Nochtans laat het een verdere polarisering toe tussen de populaire en

minder populaire richtingen. Nieuwe wegen zullen door de studenten bewandeld worden. Houdt dat geen gevaar in voor sommige onderzoeksgebieden?

Wat de studentenaantallen betreft kunnen we relatief gerust kunnen zijn. Wij hebben bijvoorbeeld gekozen om binnen afstudeerrichtingen "profielen" aan te bieden. Dat is geen truc, maar een strategie die zijn eigen voordelen biedt. Daarnaast werken we in een topicsysteem. Dat is veel beweeglijker dan een louter chronologische studie. Mijs inziens is het van substantieel belang dat elk onderwijsdomein geruggesteund wordt door wetenschappelijk onderzoek van de titularissen. Een thematische benadering laat dat sterker toe dan een "geglobaliseerde" benadering. Klemtonen komen hier pas echt tot hun recht en die zullen m.i. binnen de bama-structuur naar de master toe in de toekomst de belangrijkste troef worden.

Als eigen bedenking geef ik de lezer tot slot nog Foucault's wijze woorden mee:

De dwingende kracht van de machtsuitoefening wordt in zekere zin getransponeerd naar het toepassingsgebied. Degene die onderworpen is aan de zichtbaarheid en zich hiervan bewust is, neemt als spontaan de dwang van de macht over en past deze op zichzelf toe; hij verinnerlijkt de machtsbetrekking door tegelijkertijd beide rollen te spelen, en wordt tot het principe van zijn eigen onderwerping. Hierdoor kan de externe macht zich ontdoen van haar fysieke gewicht; en naarmate ze de grens van het onlichamelijke nadert, zijn haar effecten constanter en intenser, eens voor altijd verworven en voortdurend zelfvernieuwend: een eeuwig terugkerende overwinning, die iedere fysieke confrontatie uit de weg gaat en die bij voorbaat is bestist.

I Foucault, M. (2001) Discipline, Toezicht en Straf: de Geboorte van de Gevangenis, Historische Uitgeverij: Groningen. Vertalerscollectief, p 280

EU-COMMISSIE WIL ARBEID DEREGULEREN

"Europa zal sociaal zijn of niet zijn. Als het van Europees Commissaris Frits Bolkestein afhangt, zal Europa dus niet zijn. Hij stelt een verregaande liberalisering en deregulering van de dienstensector voor."

Europarlementslid
Anne Van Lancker (SP.A)

Europees commissaris Frits Bolkestein, bevoegd voor de Interne Markt in de 25 EU-lidstaten, heeft een richtlijn ingediend die op 13 januari unaniem goedgekeurd werd door de voltallige Commissie (de Belgische commissaris Philippe Busquin, PS, inclus).

Volgens deze richtlijn mogen dienstverleners uit andere EU-lidstaten in alle andere lidstaten diensten aanbieden. Daarvoor hoeven zij zich niet te houden aan de arbeidswetgeving van het land waar zij die diensten aanbieden. Zij moeten zich enkel houden aan de wetgeving die in het land van oorsprong van toepassing is. Het land waar ze werken, mag slechts eisen dat zij het minimumloon verdienen. Verder mag het werkland niets controleren, dus niet of er RSZ wordt betaald, niet of het bedrijf dat de diensten levert een vergunning heeft etc. Die controles zouden voortaan door de diensten van het land van oorsprong gebeuren.

Bijna alle diensten worden door het voorstel geïmplementeerd. Uitgezonderd zijn financiële, transport- en telecommunicatie-diensten, en kostenloze openbare diensten. Ook openbare diensten waarvoor je betaalt, dreigen onder de richtlijn te vallen: gezondheidszorg (je betaalt in het ziekenhuis), hoger onderwijs, cultuur.

Bolkestein wil daarmee "alle hinderpalen die de ontwikkeling van dienstenactiviteiten en de voltooiing van de interne markt in de weg staan" uit de weg ruimen. Deze 'hinderpalen' zijn echter vaak regels die de overheid uitvaardigde, of die tussen sociale partners zijn overeengekomen met de bedoeling de werknemers in de dienstensectoren te beschermen, een gezond

beheer van de overheidsmiddelen te verzekeren, tariefnormen op te leggen, de toegang tot de diensten voor iedereen te garanderen, de kwaliteit van de dienstverlening te waarborgen etc.

De richtlijn van Bolkestein komt niet zomaar uit de lucht gevallen. Reeds geruime tijd vinden de GATS-onderhandelingen plaats op internationaal niveau. Deze onderhandelingen beogen een verregaande liberalisering van de wereldhandel. Maar het spettert in de onderhandelingsronde. Verwacht wordt dat de engemaakte dienstensector Europa een sterkere uitgangspositie zal geven, waardoor het een doorbraak in de muurvaste onderhandelingen kan forceren. Zo vinden we in de memorie van toelichting "dat de aanvaarding van de richtlijn de onderhandelingspositie van de EU in de GATS zal versterken".

De doelstelling en de procedures van die GATS-onderhandelingen zijn echter zwaar gecontesteerd. De Bolkestein-richtlijn niet minder. Beide initiatieven staan in schril contrast met de opbouw van een Sociaal Europa.

De plannen van de Europese Commissie moeten nog goedgekeurd worden door het Europees Parlement en de Europese lidstaten. Maar de kritiek op de donkerblauwe voornemens van de Commissaris grijpt langzaam om zich heen. De Belgische vakbonden, mutualiteiten, werkgevers en vele ngo's roepen op voor de geplande betoging zaterdag, vijf juni tegen de richtlijn Bolkestein. Studiekring Vrij Onderzoek ondersteunt de platformtekst en roept de studenten op om van leer te trekken tegen de voorgestelde verregaande deregulering.

BETOGING TEGEN DE RICHTLIJN BOLKESTEIN

5 JUNI OM 13U30, AAN HET NOORDSTATION TE BRUSSEL

Studiekring Vrij Onderzoek

NEEN
aan de **richtlijn**
Bolkestein

ZATERDAG 5 JUNI NOORDSTATION 14u

Ken uw rechten: het examenreglement

Hoofdstuk III : EXAMENREGELING

Artikel 11

3 Afwijkingen zijn mogelijk voor studenten behorend tot een **bijzondere doelgroep**, zoals bepaald door de Raad van Bestuur (zoals bijvoorbeeld topsporters, studentenvertegenwoordigers in bestuursorganen van de universiteit, etc.). Ten behoeve van studenten die deelnemen aan internationale uitwisselingsprogramma's, en studenten ingeschreven in een interuniversitaire voortgezette academische opleiding wordt de **beslissing tot afwijking** genomen door de bevoegde facultaire instanties en vastgelegd in het aanvullend facultair examenreglement. In voorkomend geval dienen de onderwijsactiviteiten niet te worden geschorst.

Hoofdstuk IV : EXAMENVERLOOP

Artikel 17

1 De student houdt zich strikt aan de vastgestelde uurregeling en plaats van de ondervraging. In geval van **overmacht heeft de student het recht zijn examen te verplaatsen**, op voorwaarde dat hij hiertoe de nodige bewijzen levert. Elk geval van overmacht en de staving ervan moet binnen de drie werkdagen na het ophouden van de overmacht aan het secretariaat van de faculteit worden gemeld. In overleg met de student en de examinator wordt onder de verantwoordelijkheid van de Decaan een nieuwe examenregeling opgesteld.

In geval van overmacht in de eerste examenperiode van de eerste zitting waarbij het niet meer mogelijk is het examen te verplaatsen binnen deze examenperiode kan de Decaan op basis van het voorgelegde dossier beslissen ofwel de eerste examenperiode van de eerste zitting te verlengen, ofwel voor deze opleidingsonderdelen de toestemming te verlenen examen af te leggen in de tweede examenperiode van de eerste zitting.

Artikel 18

4 Op gemotiveerd verzoek kan elke examinandus, ten laatste veertien dagen vóór het door hem af te leggen examen, de Voorzitter van de examencommissie schriftelijk de **aanwezigheid van één of twee ZAP-leden vragen**.

Artikel 19

2 De openbaarheid van het schriftelijk tentamen/examen wordt verzekerd door de belanghebbende **inzage in de kopij** te verlenen. Deze kopijen liggen gedurende een termijn van drie werkdagen na de proclamatie ter inzage bij de examinator of op een behoorlijk bekendgemaakte plaats.

De examinator bewaart gedurende één jaar de schriftelijke kopijen.

Artikel 20

4 De studenten behouden evenwel het **recht op een mondelinge voortzetting** van het examen over dezelfde materie tijdens dezelfde examenperiode. Het schriftelijk en mondeling gedeelte vormen één

Artikel 23

2 Elke **onregelmatigheid door een student** begaan tijdens het afleggen van de tentamina, examens of andere vormen van evaluatie kan aanleiding geven tot een sanctie.

Deze sanctie kan gaan tot uitsluiting uit alle zittingen van het lopende academiejaar.

bij beroep beslist over de vastgestelde onregelmatigheid.

Hoofdstuk V : DE

EINDVERHANDELING

Artikel 29

2 Indien in verband met de eindverhandeling geen **openbare mondelinge verdediging** voor alle studenten voorzien is, krijgt de student

Hoofdstuk VIII : OVERDRACHT VAN PUNTEN EN VRIJSTELLINGEN

Artikel 44

Aan een voltijd/deeltijd student wordt overdracht van examencijfers **toegestaan naar de tweede zitting** van éénzelfde academiejaar voor de opleidingsonderdelen van het jaarprogramma waarover de student examens heeft afgelegd en waarvoor een examencijfer wordt behaald van 12 of méér.

Artikel 45

1 Aan de studenten die een jaar overdoen wordt voor de **volgende drie academiejaren** overdracht van examencijfers toegestaan voor de opleidingsonderdelen waarvoor zij ten minste 12 of meer behaalden.

Hoofdstuk IX : KLACHTEN- EN GESCHILLENREGELING

Afdeling I : De Ombudsman

Artikel 54

1 De Ombudsman ontvangt **klachten en opmerkingen** van studenten, die betrekking kunnen hebben op de examenregeling, het examenverloop, de beoordeling van eindverhandelingen, de deliberatie, het bekendmaken van de resultaten, de overdracht van punten en vrijstellingen.

2 De Ombudsman bemiddelt op verzoek van de studenten bij de Decaan, de Voorzitter van de examencommissie, de leden van het academisch personeel en de faculteitssecretarissen met als doel een **minnelijke schikking** van de klachten na te streven.

Artikel 56

2 Hij is tot geheimhouding en discretie verplicht.

Afdeling II : Examengeschillen

Artikel 59

1 De student die de **deelname aan een examenzitting wordt geweigerd** of die een **beslissing van de examencommissie betwist**, kan binnen drie werkdagen, volgend op de werkdag van de bekendmaking, bij de Voorzitter van de examencommissie de herziening van de beslissing aanvragen. De bekendmaking is het schrijven, zoals bedoeld in artikel 15 § 2, voor de weigering en de proclamatie van de examenuitslagen voor alle andere beslissingen.

2 De Decaan heeft steeds het recht de examencommissie van zijn faculteit opnieuw te doen samenkomen, teneinde een **omstreden beslissing te heroverwegen**.

Midway through the exam, Allen pulls out a bigger brain.

examen en geven aanleiding tot slechts één examencijfer. Op voorstel van de titularis beslist de bevoegde facultaire instantie over de verrekening van het examencijfer.

5 Met het oog op een pedagogisch verantwoorde begeleiding heeft de student recht op een **toelichting van de resultaten** van tentamens en schriftelijke examens, en dit van zodra deze bekend zijn.

4 Binnen twee werkdagen na ontvangst van de beslissing kan de student een **beroep indienen** bij de Voorzitter van de examencommissie. Binnen vier werkdagen na ontvangst van het beroep, roept de Voorzitter de examencommissie bijeen, die beslist bij beroep.

5 In geval van beroep wordt de **beslissing van de Decaan**, bepaald in § 3 van dit artikel, **opgeschort** tot op het ogenblik dat de examencommissie

op zijn verzoek inzage van het gemotiveerd verslag en de waardcijfers van de promotor en de commissarissen. Op die basis kan de student zich beraden om al dan niet over te gaan tot een mondelinge openbare bespreking van zijn eindverhandeling met de promotor en de commissarissen. De behaalde punten worden medegedeeld aan de student.

Column

De oude man staart door het raam van de service-flat die hij pas enkele weken terug betrokken heeft. Buiten voltrekt zich een schouwspel van vrolijk zomers leven. Kinderen van twaalf, die hij vroeger zo vaak met een bal, knikkers, een tol heeft zien spelen (andere kinderen op andere plaatsen weliswaar, mijmert de oude man, ik heb al zo veel aanschouwd, mijmert de oude man, mijn leven een aaneenschakeling van bliken...), hangen nu rond op het pleintje en roken joints. De oude man kijkt. Zijn blik glijdt verder, over de grote baan die naar de autostrade voert, voorbij het bushokje daar op de hoek van de straat, en richt zich op een zwarte vrouw die met haar baby rondkuierd alsof ze zich slechts voortbeweegt vanuit een eigen willekeur. Nergens vandaan en nergens naartoe.

All Twisted Metal Stretching Upwards...

De oude man denkt aan zijn vrouw. De vrouw waar hij zestig jaar van zijn leven mee deelde. Sinds enkele weken is ze van hem heengegaan. Ondanks het feit dat hij haar op het laatst elke seconde van de dag vervloekte en verwenste, was de herinnering aan wat geweest was hem teveel. Elke hoek van het huis was met haar verbonden, bracht een specifieke herinnering in hem naar boven. De pijn was meer dan hij kon dragen. Dus besloot hij te verhuizen.

De oude man: hij schouwt en weent. Niet omdat iets hem zou kunnen raken. De oude man heeft slechts contact met de wereld via zijn blik. Onverschillig dwalen de ogen. Onbegrijpend strelen de ogen de oppervlakte van zijn oude vuile stad. Ze kijken doch ze zien niet, ze tasten doch ze voelen niet. De tranen zijn er niet uit verdriet om zijn vrouw, de tranen komen spontaan, rollen over zijn wangen

zonder reden, maken zijn blik even troebel om dan slechts langzaam weer scherp te stellen...

De oude man, hij weet dat het niets heeft uitgemaakt. In het nieuwe huis voelt hij net zo weinig als in het oude. En hij mijmert: Is mijn lichaam zelf dan de woonst die lang geleden reeds is uitgebrand, verwoest en verteerd door hevige opslaande vlammen? Vanbinnen leeg, zwart en verdroogd, slechts lelijke lege gaten waar de vensters behoorden te zitten. Slechts een lege blik op een betekenisloze werkelijkheid. Onverschillig alles waarnemend doch niets registrerend.

De oude man, hij kijkt uit over zijn wereld. Een wereld van staal, glas, beton; het geluid van autostrade. Een wereld van hoge, grauwe gebouwen, straten en lanen...

Plots ziet hij weer de vlammenzee die zich vanuit het hart van de stad razendsnel schijnt uit te spreiden. Gebouwen stuken met een majestueuze gratie statig in elkaar. Brandend rubber, brekend glas en verwrongen metaal dat reikt tot aan de oranje-rode wolken, de paniek van de vluchtende horden die de binnenstad bevolken...

De oude man kijkt uit over zijn wereld. Tastend en verafschuwend, voelt hij niets

XENOGLOSSOFIEL IN VIJF MAKKELIJKE STAPPEN!!!

Liefste lezer,

De Moel vervult al sinds 's menschenheugenis de zware taak van uw kritisch, kwalitatief stadensblad. Wij zijn reeds jaren de peper in uw soep, de valse noot in het orkest van uw leven, de scherpe zinnige rots in uw wettige branding, kortom uw onberekenbare constante. Maar De Moel is niet enkel 'critique pour la critique' zoals al te vaak beweerd wordt, we zien het grootser, we zouden zo veel meer kunnen zijn. Wij hier van de redactie geloven in de ware intellectuele beschavingsopdracht die ons blad onder de studentenbevolking heeft te vervullen. Zo zitten we vaak 's avonds in ons redactielokaal wat voor ons uit te staren en samen te dromen van een VUB, waar iedereen denkt zoals wij denken, iedereen leest wat wij lezen, maar vooral waar iedereen spreekt zoals wij spreken. O, hoe graag zouden we willen dat meer studenten zich achter onze lijfspreuk 'waarom makkelijk als moeilijk ook kan?!' scharen. Stel je voor: de huidige linguïstische avontuur van een quasi studentieke 'Proletari' gesubvintueerd door het socioclet van autoreflexieve, en kritische academische subjecten, dat op haast synergistische wijze de meest kwalitatieve elementen van syntaxis en semantiek weet te assimileren. Zou het niet mooi zijn? Maar aangezien we moeten constateren dat wergens wijderbrede intellectuele armoede veel van onze artikels profneer onbegrepen blijven, hebben we besloten eigenhandig verandering in deze situatie te brengen. Voortaan treft u in elke editie van De Moel een vaste rubriek aan met een kleine selectie uit het verbale repertoire dat in ons redactielokaal wordt gebruikt. Elk woord dat u aantreft is voorzien van de correcte etymologische betekenis en wordt bovendien vergezeld van een concrete dagelijkse toepassing zodat u vriend en vijand dadelijk kan verrassen met uw pas verworven eloquentie. En met de eerste zijde in zicht, waarom niet een paar van deze pareltjes lanceren tijdens een mondeling examen? Probeer het, want de stap om te breken met uw oude plaatsverreer zelf, en verkieft u tot het intellectuele peil waarop wij reeds jaren eenzaam vertoeven.

Harper's index

- * De leeftijd op welke Israëlische premier Ariel Sharon lid werd van een clandestiene, paramilitaire Joodse beweging in Palestina: 14
- * Aantal maanden in zijn verblijfsland van de Palestijnse beschuldigden 'van kinderen naar het front te sturen': 2
- * Aantal Oostenrijkse studenten die universitaire studies begonnen als alternatief voor juridische vervolging: 33
- * Aantal Amerikaanse scholen die E-Rater gebruiken, een software-programma dat opstellen van leerlingen leest en quotest 95
- * Aantal universiteiten onder deze scholen: 9
- * Minimum aantal landen waar ministers die helft van alle kinderen niet meer op school zit tegen de leeftijd van 11 jaar: 11
- * Aantal onder deze landen wiens buitenlandse schuld meer dan de helft van het BNP bedraagt: 9
- * Bedrag dat de Amerikaanse regering aan El Salvador schonk als humanitaire hulp na de aardbeving van 2001: \$ 14.500.000
- * Bedrag dat Salvadoranen die in de VS woonden stuurden: \$ 1.800.000.000
- * Percentage van het gecombineerde militaire budget van de G8 - landen dat nodig zou zijn om het aantal kerncrisis gevallen in de wereld te halveren tegen 2010: 0,4
- * Aantal Britse dollars die afgelepen naar Cuba bezochten om hun gezondheidszorg te betalen: 115
- * Verhouding per capita gezondheidsuitgaven Groot-Brittannië tot die van Cuba: 11 : 1
- * Rang van Oms-zanger Liam Gallagher op de lijst van personen die het meest gebaat worden door de Britten: 3
- * Rang van respectuevelijk Slobodan Milosevic en Adolf Hitler: 2, 1
- * Kans dat een Amerikaanse Golfvoetbalspeler een gezondheidsprobleem meldt bij het officiële 'Gulf War Syndrome'-programma: 1 op 6
- * Kans dat de gemiddelde symptomen nog altijd op een diagnose wijzen: 1 op 6
- * Aantal van de acht experts die recentelijk werden aangehouden om het Golfvoetbalsyndroom te besuisteren, die daadwerkelijk uit de medische sector tomen: 2
- * Aantal onder de acht die woonachtig of huidige leden van het Amerikaanse leger zijn: 7
- * Aantal jaren sinds 1779 dat geen enkel land in het wereld in een oorlog verknield was: 0
- * Percentage van Chicago's sushi-chefs die daadwerkelijk van Japanse afkomst zijn: 29
- * Percentage die van Mexicaanse afkomst zijn: 30
- * Aantal pagina's van het VS-Sovjet-pact ter beperking van nucleaire wapens ondertekend door George Bush Senior in 1991: 430
- * Aantal pagina's van het VS-Rusland-pact ter beperking van nucleaire wapens ondertekend door George Bush Junior in 2002: 3
- * Bedrag dat de Wereldbank sinds 1992 heeft uitgegeven aan base 212 projecten voor de ontganning, het transport en de verbranding van fossiele brandstoffen: \$ 20.000.000.000
- * Bedrag dat het in deze tijd heeft uitgegeven voor 30 projecten betreffende hernieuwbare energiebronnen en efficiënter energiegebruik: \$ 900.000.000
- * Verhouding van de hoeveelheid voedsel weggegooid door Zuid-Korea ten opzichte van de geconsumeerde hoeveelheid voedsel in Noord-Korea: 1 : 1
- * Aantal XTC-tabletten die afgelepen februari in Miami Airport in beslag werd genomen van een 81-jarige vrouw in een rolsel: 9.331
- * Percentageverandering in het VS-voetbal sinds het einde van de Koude Oorlog: + 400
- * Rang van de 'Coca-Cola Company' onder de grootste private werkgevers in Afrika: 1
- * Aantal van Afghanistan's 32 provincies die de VN als 'te gevaarlijk' beschouwt voor hun internationale personeel: 16
- * Aantal burgeractivisten die door schietpartijen in Bagdad afgelepen september: 518
- * Gemiddeld aantal per maand onder Saddam Hoessein: 6
- * Percentageverandering in het aantal VS-miljoenen het afgelopen jaar: - 3
- * Percentageverandering sinds 2001 in het aantal VS-families die in armoede leven: + 6
- * Aantal aanvallen met biologische wapens wereldwijd sinds 1900: 638
- * Terroristische aanslagen wereldwijd tussen januari 2002 en mei 2003: 669

Aankomst 'aank. kn., mod., betrekking

Zeg dat met meer: 'Ik vind het studententijd van mijn universiteit ergens anders', maar zeg voortaan: 'Ik vind het huidige betrekking anders.'

Elkaar 'de (Lat.), v. (-) mekaar te zien getrokken werk van de geest, geestproduct

Een volgebruik term in het redactielokaal om onze samenwerking te betonen

C) 'aankomst' (Gr.), v. (-) mekaar te zien, mekaar te zien, mekaar te zien te zien

Hardheidsopdracht die moet enkele maanden de bewoensopdrachten van De Moel M. maken. Treven (reputie bij overmatige gebruikers van het internet) (Om te gebruiken met Sney Doggy Dog)

Vind 'aankomst' (Gr.), v. (-) mekaar te zien, mekaar te zien, mekaar te zien te zien

Reeds lang een klassieke onder burgerlijk ingevoren, maar voortaan hebben ook andere richtingen geen moeite meer om hij het verbeteren van het educatieniveau even de galvatantische k's abracadabra van het betrek te becomen.

Hypertrofy 'v. (-) mod. bij sommige gezichtskenmerken voortbrengende zandelijke overmaat van opvoeding

Zeg dat met: 'George W. Bush is een vrolijke kerel', maar zeg: 'Bush is de vrolijke kerel'.

Luchtelijk (Fr.), v. (-) dertig, gracieus, vrolijk

Tien jaren na ons en op zijn eigen manier

Parasit 'v. (-) mod. (niet) het naar elkaar pleuren van woorden, zinnen of zinnen zonder verstaan

Zeg dat met meer: 'Hij bubbelt altijd bij op de spijl', maar zeg voortaan: 'Hij, die heeft bubbels met meer parastisch'

Servant 'v. (-) mod. die, op zich maar niet dat hij niet vindt, daarbij een vanderdeels onder de hij niet zoekt

Zeg dat met meer: 'Ik studeer aan de VUB', maar zeg voortaan: 'Hij, die heeft bubbels met meer parastisch'

Tuimstrade (Gr.), v. (-) republiek, vreesachtig, waarbij een bepaald vertegenwoordiging en niet in de regering verkiezen, heren-bij van de bezitters

Zeg dat met: 'studentenverenigingsvereniging' zeg beter: 'tuimstrade'

1) 'aankomst' (Fr.), v. (-) mekaar te zien, mekaar te zien, mekaar te zien te zien

Zeg dat met meer: 'In de rode van de F & G hangt vaak een enorme pijn', maar zeg voortaan: 'In de gebouwen F & G is de vanderdeels vrolijk oelkuis'

Vernemen 'v. (-) mod., gerage van een spreker om de richting tot zandelijke gevoelens en sociaalbetreffende overheden

1) kant voortaan onze meer 'aankomst' v. (-) mekaar te zien, mekaar te zien, mekaar te zien te zien

Volgende keer bij 'Xenoglossiefiel in Vijf Makkelijke Stappen': de betekenis van prachtige woorden als stichomanie, malacologie, erbleren en ankylostomiasis en efficiëntere manieren om te zeggen dat u last heeft van brandend maagzuur of onveiligheid aan één lichaamsdeel en de juiste benaming voor het uitblijven van magnetische of elektrische inductie. Tot dan.

De Redactie

P.S.: Ironie (Fr.-Gr.), v. (-) inkleiding der gedachten waarbij men het tegendeel bedoelt van wat men schijnt te zeggen.

Dossier

Andere, doch niet minder interessante wegen

***

Het is een cliché maar seks blijft het beste alternatief tot ontspanning. Als uw kotgenoot of vriend niet mocht volstaan, sla dan de hand aan uzelf. Veel scrupules moet ge in deze barre tijden niet aan de dag leggen. Volstaat voorgaand advies om talloze redenen niet, ga dan en verdwaa in de straten. Al hebt geen geld om plezier te betalen, ge vindt wel een ziel schoon en genereus...

Nuttige adressen en andere handige informatie

STUDIEADVIES, voor vragen rond het reglement, etc.

campus Etterbeek
gebouw Y

campus Jette
waar de faculteit geneeskunde en farmacie gehuisvest is, zitten we in het gebouw van het restaurant.

Tel: 02/629 23 18

Open van 9 tot 12u30 en van 13u30 tot 17uur, behalve op donderdagvoormiddag. Hou er rekening mee dat ge het best een afspraak maakt.

DE OMBUDSVROUW, voor uw geschillen met de hogere regionen

campus Etterbeek
Prof. Dr. Caroline Andries
Gebouw C, lokaal 3C241
Tel: 02 629 25 28 - 02 629 25 33

Plaatsvervanger
Prof. Dr. Bruno Heyndels
Gebouw M, lokaal 4M423
Tel: 02 629 21 17

campus Jette
Prof. Dr. Elisabeth Peters
Gebouw D, lokaal 204B
Tel: 02 477 44 60

Plaatsvervanger
Prof. Dr. Christiane van Den Branden
Tel: 02 477 44 14

SJERP, voor psychologische hulp *

campus Etterbeek
Campus VUB, toegang 7, gebouw Y

Triomfplan 1, 1050-Brussel
Postadres: Pleinlaan 2, 1050 Brussel
Tel: 02/629.23.45
Fax: 02/629.23.43

* gratis voor studenten van de VUB

campus Jette

Polikliniek AZ-Jette, niveau -1
Laarbeeklaan 101, 1090 Brussel
Tel en fax: 02/477.60.05
Het onthaal in Elsenne is van maandag tot vrijdag te bereiken tijdens de kantooruren, te Jette op woensdag-, donderdag- en vrijdagvoormiddag

Klachten over Ongewenst Seksueel Gedrag.

Prof. Dr. K. Leus
Campus Etterbeek
Gebouw C, lokaal 4C 331
Tel: 02 629 25 45

Een gedempt kabaal was in de caféruimte alomtegenwoordig. Af en toe hoorde je een flard muziek, als om de holtes in het lawaai te vullen.

De nacht veranderde de ramen in spiegels.

"Sneller dan zijn schaduw? Dat kan toch iedereen! Van zodra je spreekt over de lichtsnelheid, zou je het toch evengoed over de lichttraagheid kunnen hebben? Ooit dacht men dat licht gelijktijdig overal verspreid geraakte. Het zou toch logischer geweest zijn als ze dan later de voortplanting van licht in termen van traagheid hadden uitgedrukt! Al dat optimisme is toch nergens goed voor!" Patrick begon zich op te winden. Aders verschenen op zijn hals en voorhoofd. "Bij hardlopers zie je dat ook!..." Nu onderbrak hij zichzelf om aan zijn neus te voelen. "...Wat zeg ik? In bijna alle sporten! Want ik blijf erbij: mensen kunnen niet eens hard lopen of snel zwemmen of ver springen! Ze maken zich ronduit belachelijk! ...Paardrennen zijn wat anders! Een mens op zo'n *beest*, dat is tenminste indrukwekkend!" Hij nam een gulzige slok van zijn glas wijn.

Patrick was al een uur bezig met klagen. Hij sprong van het ene onderwerp naar het andere, zonder dat ik onderlinge verbanden kon achterhalen. Het had ook geen zin hem erop te wijzen dat sportmensen in eerste instantie van hun training genieten enzo. Het zou slechts aanleiding tot een gênante uitbarsting geven. Alles verging hem slecht tegenwoordig.

Hij hield zijn hand weer tegen zijn neus en trok een pijnlijke grimas.

Er was iets vreemds aan de hand met zijn gezicht. Een aantal weken geleden was zijn neus begonnen zich te vervormen. Het werd een knotachtige wipneus en trok zijn bovenlip geleidelijk aan omhoog. Ik had nog nooit zoiets gezien. Het zag er echt afschuwelijk uit. Vandaag waren zijn bovenste tanden volledig ontbloot geraakt. Hij zei dat het trok als een vlies, strakgespannen tussen zijn neus en bovenlip, en dat het pijn deed al het midden van zijn gezicht in brand stond.

Patrick kwam nu stommelend overeind. "Ik ga naar het toilet!" Hij rende naar achteren, zijn kop onder de kraan gaan houden.

Nu hij weg was, was het een momentje rustig. Ik trommelde met mijn vingers op tafel, neuriede, en keek rond. Ik kon me nauwelijks inleven in wat hij allemaal gezegd had. Mijn leven verliep immers voortreffelijk. Bovendien werd ik voortdurend afgeleid door die misvormingen...

Toen hij terugkwam, klopte ik op tafel en barste in lachen uit. Hij was onherkenbaar veranderd. Zijn bovenlip was zodanig verschoven dat zijn tandvlees aan eenieders zicht werd blootgesteld.

Hij was diep verontwaardigd en bleef daar maar staan, terwijl zijn hoofd rood aanliep.

Tenslotte kwam hij, met tegenzin, weer zitten. Ik verzetste mijn stoel en sloeg een troostende arm om zijn rug. "Kom, kom. Het uiterlijk heeft toch geen belang, of niet soms?"

Dat scheen hem niet op te vrolijken. "Ik hef het gevoel dat mijn gezicht doormidden gescheurd is," zei hij door zijn tranen heen. "Het doet so vrekkelijk veel pijn..." Een draadje kwijl bengelde uit zijn bek.

Ik fronste mijn wenkbrauwen en schudde langzaam het hoofd. "Ik versta niets meer van wat je zegt!"

Hij legde zijn lelijk hoofd op tafel, bedekte het met zijn armen en begon te wenen, luid als een kind.

Ik trok onwillekeurig mijn arm terug, beschaamd om me heen kijkend. Nu ging hij wel te ver!

Plotseling hoorde ik iemand nadrukkelijk kuchen. Ik keek verbaasd over mijn schouder. Achter me stond een klein en oud vrouwtje dat vol minachting op me neerkeek. Ze opende haar zure, gerimpelde mond: "Wij vinden het schandelijk hoe u die man behandelt!"

Ik knipperde even met mijn ogen. Het duurde een tijdje aler ik de link gelegd had.

Ze waren met twee, zo bleek het. De andere had zich reeds over mijn vriend onfermt en zat voorovergebogen zijn hoofd te strelen. Ik weet niet dewelke, maar entje had een walm met zich meegebracht, een mufte parfumeur die alsmaar scherper werd.

"U heeft waarlijk geen hart!" zei dezelfde weer. Daarna liep ze me voorbij om zich aan de zijde van haar vriendin te scharen.

Wat mankeerde die vrouwen...?

Ongelooflijk! Patrick werd volledig stil, richtte zich op en liet zich door hen knuffelen. Ze kusten hem het voorhoofd; ze streken door zijn haar. Door hun bedrijvige armen heen zag ik hem glimlachen. Of beter gezegd, afstotelijk grijnsen.

Het was niet om aan te zien! Mijn lichaam voelde van kop tot teen geïrriteerd. Ik legde één been over het andere, stak de handen in mijn broekzakken en balde ze tot vuisten. Gezellig is dat, drie lelikaards tezamen! Mijn blik bleef strak op mijn schoen gericht, die op en neer wipte.

Gabriël Zamora Moreno

Oplawaai

Vijf jaar zijn in een smak verworden tot een herinnering aan het begin op de drempel van de wereld. Roem vergaard, documenten tot parafernalia gespaard, stilaan dromend van een eigen haard. Maar het is en was niet al rijk en roem. Door de jaren heen zijn heel wat goden in de goten beland, jeugd-idolen en -idealen inclusief. Toch blijven we dromen van een wereld die voor ons plichtsbewust een plekje reserveert. En vrienden die ons een stukje van de hume maken. Op de takken van de levensboom zitten nog heel wat onbedreigde diersoorten, vogels om met weg te vliegen, ontbolsterende vruchten llessen de dorst. Soms komt er een vogelverschrikker voorbij die dan roept naar de sterren, eenzaam en alleen bekommerd om zijn dorst. Laats zag ik er nog één. Ik zat rustig rokend op de trap van het museum. Overal om me heen pratende mensen, terraszitters en voorbijtrekkende wandelaars. In het midden van deze zaterdagarena stond een man op. In beide handen bengelende glazen witte wijn. Twee bekertjes zijn geen overbodige luxe wanneer de godendrank in het grind stroomt onder schuine hoek. De man was ook een beetje artiest, een performance als't u belieft. Impliciet onbegrepen door de aanwezige critici en liefhebbers van de grote kunsten onzer tijden, voelde hij zich geroepen een boodschap tot dit publiek te richten. "Oerklanken en polysemische klankdicht", zo zou de criticus in mezelf deze provocatie pogen te noemen. Woorden schieten echter ook mij tekort bij het vatten van de drijfveren van de onbegrepen kunstenaar.

Pek en veren. Enkelende neenden te moeten afleiden dat de man hen in het bijzonder viseerde en veerden als in trance van hun luie terrasstoel op en betraden het aldus tot scene verworden museumplein. De klankenman had echter geen kwade bedoelingen met het publiek. Hij vond immers dat ook hij als eenzame en onbekende het recht had om te spreken. Wanneer je geen vrienden in je omgeving hebt, dan richt je de woordenpijlen op alleman, vertrouwend op de welwillende luisterliefde van de omringende medemens. Algauw bleek dat de man onverstoorbaar verderging met de onverstaaibare klankenwisseling. "Geen beschaafd-bekakte taal op mijn podium!" Volhardend in de ratio werd de opgestane terrasgeant al te onzacht terug naar de rand geduwd. "Terug waar je thuishoort, taig!" De ergernis nam duidelijk toe, te merken aan het stijgende aantal reacties die van de tafeltjes opstegen. Enkelende probeerden met een applausje het optreden te beëindigen. Zonder succes. De man in het midden ging steeds luider te keer en had geen goede klank veil voor de zelfverklaarde antagonisten uit het publiek. "Dit is een monoloog, barbaren!" -à fin- De glazen zweepen hoog en laag, links en rechts en de laatste druppels verdwenen in de keel die nu even stil was. Luid roepend trok de man naar binnen waarbij bij de wijnglazen weggooide die stuiterend op het gras tot stilstand kwamen. Er weerklonk géén applaus, hier en daar een lach en een zucht. De rust kwam terug in het kakelende mensenbos. En de vogelverschrikker? Die kwam alras galopperend terug met versgevalde kelken als feestteugels en ging zijn stiel getrouw de pas gestarte muziekband begroeten.

Museumsmurf!

MAGISCH VIERKANT

ROTAS
OPERA
TENET
AREPO
SATOR

Horizontal

- 2-3. What bargain hunters enjoy.
- 4-5. A written acknowledgement.
- 6-7. Such and nothing more.
- 8-9. To cultivate.
- 10-11. A bird.
- 12-13. A bar of wood or iron.
- 14-16. Opposed to less.
- 16-17. What artists learn to do.
- 18-19. What this puzzle is.
- 20-21. Fastened.
- 22-23. An animal of prey.
- 24-25. Found on the seashore.
- 26-27. The close of a day.
- 28-29. To elude.
- 30-31. The plural of is.

1					
F		U		N	
2		3			
4		32		5	
6		7		8	
9					
10		11		12	
13					
14		15		16	
17					
18		19		20	
21					
22		23		24	
25					
26		33		27	
28		29			
30		31			
34					

Vertical

- 10-18. The fibre of the gomuti palm.
- 6-22. What we should all be.
- 4-26. A day dream.
- 2-11. A talon.
- 19-28. A pigeon.
- F-7. Part of your head.
- 23-30. A river in Russia.
- 1-32. To govern.
- 33-34. An aromatic plant.
- N-8. A fist.
- 24-31. To agree with.
- 3-12. Part of a ship.
- 20-29. One.
- 5-27. Exchanging.
- 9-25. To sink in mud.
- 13-21. A boy.

De eerste kruiswoordpuzzel zoals wij die nu kennen, werd gepubliceerd in America op 21 December, 1913 in de "New York World". De auteur is niet bekend (het was waarschijnlijk iemand die bij die krant werkte). Magische vierkanten ('word squares'), die erg veel op kruiswoord puzzels lijken, dateren nog veel eerder.

EMERITAAT Een ode aan Henri Eisendrath

Wie "Eisendrath" we herkennen is overvloedig met de eerste wetten van de fysica, en het toont ons dat pas na ons eerste onderzoek is het bewezen dat de natuur een "wet" volgt. Het ontdekt dat de natuur een "wet" volgt. Het ontdekt dat de natuur een "wet" volgt. Het ontdekt dat de natuur een "wet" volgt.

Deze zijn overvloedig met de eerste wetten van de fysica, en het toont ons dat pas na ons eerste onderzoek is het bewezen dat de natuur een "wet" volgt. Het ontdekt dat de natuur een "wet" volgt. Het ontdekt dat de natuur een "wet" volgt.

Arbitrair die bij probeerde om een wet te maken, door niet altijd te geloven wat je ziet. De wetten van de fysica en het krijgen een symbolische betekenis die je moet begrijpen. Het ontdekt dat de natuur een "wet" volgt.

Je hebt ons een veld gegeven om verder te ontdekken voor kwalitatief onderzoek waarvan de toekomst die we geschreven zal worden belangrijker is dan nu!

The only way to change the world is by working together.

Thanks a lot, en gezin!!

Lalle en Sulle

Ideologiekritiek: leve het kapitaal!

Laten we eerlijk zijn. Terwijl alle linkse fuckers brullen over het onrecht in onze Westerse maatschappij, sterft Afrika langzaam maar zeker uit ten gevolge van aids en ondervoeding. En u weet zelf best wel dat de levensomstandigheden in Zuid-Amerika niet veel beter zijn. Daar mag je van geluk spreken als je niet door een of andere dictator zijn mannetjes zonder reden wordt opgepakt, maandenlang gefolterd wordt, en ten slotte voor eeuwig 'spoorloos verdwijnt'. Of anders mag je je wel kapotwerken voor een of andere drugsbaron die zelf heelder dagen slijt in de luie ligstoel op het balkon van zijn zovovergoten streng bewaakte villa. In andere delen van de wereld mag je dan weer onder een streng islamitisch bewind gaan leven; en zeg nu zelf, lijkt dat je een fijne keuze?

Wat ik wil duidelijk maken is dat we het in onze huidige Westerse maatschappij lang zo slecht nog niet hebben. OK, ieder van ons heeft wel zijn eigen kleine problemen; maar uiteindelijk heeft elkeen van ons voldoende voedsel, een dak om onder te wonen, mooie kleren, een gsm, een computer, een televisie... Wij worden niet om de tuin geleid door een van hogeraf gemanipuleerde media die ons bedriegt en ons overtuigt van een werkelijkheid die helemaal niet bestaat. Wij hier zijn, in tegenstelling tot een heel groot deel van de wereldbevolking, vrij te denken wat we willen en zelfs vrij die mening ook nog openbaar te maken. Onze wetgeving is niet bepaald door de geboden van een of andere profeet of dictator, onze wetgeving is gebaseerd op de universele rechten van de mens, op de idee dat elk individu gelijk is, en we dus ook gelijk berecht behoeven te worden. En als we een uitspraak doen over wat goed en slecht is, en wat de waarheid; dan is dat gebaseerd op wetenschappelijke feiten. Wij hebben, *unlike so many others*, toegang tot eerlijke, zuivere informatie. En dat beschermt ons ook in de rechtspraak tegen de willekeur waarmee in vele andere landen beslist wordt over iemands leven. En dat lijkt me toch een voorbeeld van hoe onze maatschappij best wel rechtvaardig is voor allen, hoe iedereen even veel kansen krijgt en ook even veel rechten kan genieten. Of zou u het fijn vinden als u werd doodgestenigd wanneer u eens een scheve schaats rijdt? Dat is nochtans wat werkelijk gebeurt in sommige delen van deze wereld.

Onze kapitalistische maatschappij is dus lang zo slecht nog niet. Toegegeven, ten tijde van Marx konden velen onder ons deze luxe niet meebeleven; maar sinds Keynes, ergens vlak na de tweede wereldoorlog, op het idee kwam dat iedereen er wel bij zou varen wanneer de grote massa ook over die luxe kon beschikken; hebben we het, als we heel eerlijk zijn, toch zo slecht nog niet. De werkdruk is sinds de tijd van Marx enorm verlaagd, en de algemene welvaart gestegen, zodat ieder van ons het nu beter heeft dan eender welke koning tweehonderd of zelfs honderd jaar geleden. Want die hadden het natuurlijk lang niet slecht, maar het comfortabele leven dat de vooruitgang ons sedert toen geschonken heeft, daar konden zij niet eens van dromen. En dat hebben we te danken aan de vrije-markt-economie en onze liberale democratie. Waar je in grauwere tijden op straat belande van zodra je zonder werk viel doordat je ziek werd of gehandicapt of omdat je kinderen kreeg, lig je nu veilig in de armen van Vrouwe Justitie en Hare Sociale Zekerheid.

Alles wat we nodig hebben hoeven we maar te kopen, en aan geld geraken we allemaal. Neem nu onze eigenste Vrije Universiteit Brussel: als je financieel niet zo sterk staat kun je een studiebeurs krijgen, moet je minder inschrijvingsgeld betalen en kun je voor een democratische prijs een kot krijgen dicht bij de campus en mét de nodige faciliteiten, tot internet toe! Dit hebben wij te danken aan het feit dat in ons democratisch systeem verschillende belangen, die samen alle burgers vertegenwoordigen, tegen elkaar worden afgewogen en wij zodoende tot een compromis kunnen komen waarin iedereen zich kan vinden, wat men dus noemt: een 'consensus'.

Hoe beter we het hebben, hoe scherper we de problemen in onze maatschappij kunnen zien. Doordat onze levensstandaard sterk is gestegen zijn zaken die vroeger als belangeloos werden afgedaan nu wel belangrijker punten op onze politieke agenda. Want wanneer je de hele dag bezig bent met te zorgen dat je aan je materiële levensvoorwaarden kan voldoen, blijft er natuurlijk erg weinig tijd over om het over de kwaliteit van het leven te hebben. Ik geloof dan ook dat Jurgen Habermas het bij het rechte eind heeft wanneer hij stelt dat het project van de verlichting niet gefaald heeft, maar een

'onvoltooid project' is dat nog volop naar zijn eindpunt aan het evolueren is. Door de democratische consensus, die steeds hernieuwd en dus verbeterd wordt, kent onze samenleving een rechtlijnige vooruitgang van generatie op generatie. De consensus verzekert namelijk dat we het steeds beter hebben. Onze kinderen groeien dus op in een situatie die beter zal zijn dan de onze. Hierdoor kunnen zij weer scherper de problemen in onze maatschappij zien, en deze op hun beurt verbeteren.

Habermas heeft het over de 'publieke sfeer'. Dit is de ruimte waar de vrije dialoog tussen vrije burgers zich voltrekt. Door deze vrije dialoog komen we dus tot een steeds opnieuw overeengekomen consensus waardoor het voor iedereen aangenaam leven is in onze maatschappij. Door het hoge niveau van ons onderwijs zijn we in staat om op een rationele wijze tot een redelijk oordeel te komen. Dit redelijke oordeel is noodzakelijk om de positieve

je strot geramd krijgt.

Doch vreest niet! Zelfs voor jou kan er nog redding zijn! :-)

U gelooft toch niet dat ik ook maar één letter van wat ik tot nu toe heb geschreven ook werkelijk meen? Een ding moet dan ook snel van mijn hart: ik heb Habermas altijd al een enorme Zeiker gevonden die hoognodig eens buiten zou moeten komen. De vuile fucking Frankfurter-Schule-Fucker die ooit vanuit een cultuur-kritische, marxistisch geïnspireerde analyse van de maatschappij vertrok; om uiteindelijk zulke ongelooflijk walgelijke kots-theorieën, zoals wat u hierboven kon lezen, als het absolute summum van diepgang en levensinzicht te gaan beschouwen.¹ Sommige mensen hebben het blijkbaar nogal moeilijk om te beseffen hoe de realiteit die zich in hun hoofd lijkt af te spelen moeilijk verzoenbaar is met het dagelijkse leven *and eventually with life what so ever*.

werking van de publieke sfeer te kunnen verzekeren. Vandaar dat ik daarstraks benadrukte hoe belangrijk het is dat wij in onze samenleving over eerlijke objectieve informatie kunnen beschikken. Dit wordt op zijn beurt weer verzekerd door de vooruitgang in de wetenschappen, die ook verantwoordelijk zijn voor het steeds stijgende niveau van ons onderwijs. Zo heeft het kapitalistische democratische systeem ons in een soort van opwaartse spiraal gebracht waaraan geen einde lijkt te zullen komen. De noden en waarden van een maatschappij zullen namelijk ook steeds evolueren, en zo kan er dus ook niet zoiets als een eindpunt zijn. Zolang de voorwaarden voor vooruitgang, die nu bestaan, blijven bestaan; is er geen enkele reden waarom er aan die vooruitgang een einde zou komen. Het beeld van die enkelingen in onze vrijstaten die nu nog van armoede omkomen zullen dus 'dra slechts schimmige, vervagende herinneringen zijn aan een lang vervlogen tijd.

U gelooft toch werkelijk niet in wat u tot nu toe gelezen hebt?

Als dat wel het geval is, is uw kritisch denkvermogen wel zeer ernstig aangetast door de vloedgolf van maatschappij-bevestigende bullshiet die je alle dagen op ontelbare manieren door

Laten we om dit te staven die hele consensus-theorie maar eens van dichterbij bekijken.

Natuurlijk is wat hier volgt maar een persoonlijke mening, zoals elke uitspraak over 'de realiteit' enkel een persoonlijke mening kan zijn. Hierdoor wordt ook meteen duidelijk wat een van de grootste problemen is van het soort denken dat ik in het eerste deel van dit artikel heb proberen parodiëren. Men is het er namelijk over eens dat we over objectieve informatie moeten kunnen beschikken om tot een vrije dialoog, en zo tot een dwangeloze consensus, te kunnen komen. De wetenschap zou ons deze eerlijke informatie kunnen schenken, en dat verklaart dan ook meteen waarom onze manier van omgaan met de dingen, onze manier van samenleven, superieur zou zijn aan die van andere 'onderontwikkelde' volkeren. Het lijkt dan ook logisch dat we die achtergestelde volkeren gewoon maar hoeven te verwesteren om ook hen het paradijs op aarde te kunnen schenken. Zo wordt alles wat niet aan 'de absolute waarheid' beantwoord gedwongen om zich te conformeren. Of hoe een extreme vorm van ego-centrisme en haast religieuze veronderstellingen over de waarheid van de wetenschap aanleiding kunnen geven tot het gewelddadig onderdrukken van elke vorm van alternatief.

Wanneer we geloven dat er een objectieve waarheid bestaat die ook nog eens kenbaar is voor ons, dan moeten we ook toegeven dat er zoiets als een absolute waarheid bestaat. En waar een absolute waarheid bestaat, bestaat ook een niet-waarheid. Want zonder absolute waarheid kan er niet zoiets zijn als een absolute norm, die bepaalt wat wel of niet waar is. Het wetenschappelijke denken is er juist voor verantwoordelijk een norm te scheppen waartegen alles afgemeten kan worden. Alles wat er dus van de wetenschappelijk becomen waarheid afwijkt, is simpelweg fout. Interessant is het hierbij op te merken hoe Nietzsche er op wees dat met het opkomen van het christendom ook ons beeld van de concepten 'juist' en 'fout' is veranderd. Waar de Grieken nog een onderscheid maakten tussen 'goed' (of 'juist' dus) en 'fout', werd dat vanaf het verschijnen van de bijbel een onderscheid tussen 'goed' en 'kwaad'. Vanaf dat moment heeft het onderscheid tussen juist en fout dan ook een morele connotatie gekregen. Alles wat 'fout' is zal vanaf dan immers ook als 'kwaad' worden gezien.²

Het gevolg is dat in onze huidige maatschappij alles wat afwijkt van de norm als 'kwaad' wordt beschouwd. Dit impliceert ook dat het politieke beleid steeds meer zal gaan steunen op de wetenschap. Want de politiek is er natuurlijk om het goede samenleven mogelijk te maken, en hoe zouden we nu kunnen weten wat goed is zonder de hulp van de wetenschappen? Voor mensen met zulke ideeën is het immers logisch dat alleen zij in staat is tot objectieve en dus 'juiste' informatie te komen. Het probleem is natuurlijk dat er andere mensen bestaan die ook beweren dat ze over een absolute waarheid beschikken, al ligt die van hen dan weer in bijvoorbeeld de heilige geschriften. En een van de twee moet natuurlijk gelijk hebben. Of beter: gelijk krijgen. Het mag dan ook duidelijk zijn dat wanneer zulke rivaliserende waarheidsclaims met elkaar geconfronteerd worden, dit meestal uitmond in miserie, doodslag en verderf. Wanneer u en ik het oneens zijn over wat ik hier allemaal zeg, en we er beiden van uitgaan dat onze mening slechts een mening is, en niet meer dan dat; dan kunnen we daar op een rustige manier met elkaar over discussiëren, en dan zou er op een manier misschien wel sprake kunnen zijn van een open dialoog die bevorderend zou kunnen zijn voor onze samenleving. Het grote probleem is nu dat de consensus-theoretici ook werkelijk geloven dat dit in onze huidige kapitalistische democratische samenleving effectief het geval is. En zoiets noem ik pijnlijk.

Natuurlijk zijn er volgens ons nog heel wat meer dingen mis met die hele consensus-theorie. Maar het is hier echter niet de bedoeling onze eigen mening over hoe de realiteit dan wel in elkaar zit aan u op te dringen. Met deze rubriek willen we je er juist toe aanzetten om zelf eens kritisch na te denken. Zelfs over je eigen kritische mening. Vanaf het volgende nummer van De Moecial zullen we dan ook verschillende interessante visie's naar voren trachten te brengen die u zouden moeten tonen dat de vanzelfsprekendheden van onze Westerse maatschappij niet altijd zo vanzelfsprekend zijn. Wat u daar dan mee aanvangt, en welke conclusies u daaruit trekt, moet u zelf maar uitmaken. Ons is het enkel te doen om dat essentiële aspect van het universitaire onderwijs te bewaren dat vanaf volgend schooljaar door de afstemming van het onderwijs op de arbeidsmarkt (wat een mooie uitdrukking is om te zeggen dat u vanaf nu enkel nog hoeft te weten wat uw toekomstige baas wil dat u weet, en vooral niets meer dan dat) verloren dreigt te gaan. We hebben het dan over het aspect van persoonlijke ontwikkeling. Want wij zijn er van overtuigd dat een mens daar 'beter' van kan worden, al wordt hij/zij er misschien niet meteen productiever van.

Wij hopen dus dat u, ondanks het onderwijs, toch zelf zal blijven nadenken. Neem dus niet zomaar aan wat men u als 'Waarheid' voor zal schotelen. Elke waarheid is immers slechts een persoonlijke mening. En denk er aan: ook dat is maar een persoonlijke mening.

Bram Langmans & Rob Werkers

1 HABERMAS (J.). We verwijzen hier niet naar een specifiek werk. Neem eender welk kut-boek van (de latere) Habermas en u zal ongetwijfeld overladen worden met zulk ziekelijk maatschappij-bevestigend gezeik. Deze boeken verschenen bijna allen in de tweede helft van de 20e eeuw.

2 NIETZSCHE (F.). *De Antichrist*. Oorspronkelijk verschenen ergens rond 1888.

Fabeltjes

KRANT

Geruchten en Gedachten, waarvan niet bewezen is dat ze niet waar zijn!

Wat racet er door het struikgewas?

Probeer je maar eens te pletter te zuipen op de VUB. Tot de rector besliste om een alcoholverbod in alle aulas en leslokalen uit te vaardigen. De lijst Get-Drunkzones op de VUB meteen gehalveerd...

In een nuchtere bui (tegen de avond, ergens vorige week) was het oog van gebouw M namelijk op de esplanade gevallen, alwaar het geschal van dronken meutes studenten weerklonk, en er werd aan de alarmbel getrokken: "Mijnheer de rector, studenten die zich dronken voeren in onze gebouwen is niet goed voor onze positie als nuchtere universiteit in het onderwijslandschap. We moeten iets doen aan dat alcoholmisbruik..."

"Je hebt groot gelijk. Vanaf heden mogen ze dat niet meer doen!" was het antwoord van de rector. Hij legde de hooft op zijn plaats en ledigde zijn glas. "Tijd om naar huis te gaan, er hangt een bui in de lucht..." Later die avond kon men Paulus de Boskabouter Steen ijlings over de campus zien hollen met een paraplu, de richting van gebouw M uit. De rector stond hem al op te wachten. "Nog proficiat met uw nieuwe mandaat, meneer de rector. Wie had ooit verwacht dat u opnieuw..." "Ach ja," onderbrak deze Paulus, "een nieuw mandaat met nieuwe zorgen: een zootje alcoholiekers op mijn unief en ik bedenke me zonet dat mijn chauffeur vanavond vrijaf heeft." Nog wat later die avond zagen we Raf Devos met zijn rode BMW-gevaarte ijlings over de campus vliegen, eveneens M-waarts. Daar aangekomen merkte hij meteen de mooie paraplu op die de rector in zijn handen hield. "Ik heb ook zo'n paraplu, is het niet?" merkte hij op, zich tot Paulus wendend. De woordenwisseling die daaruit ontsproot wachtte onzer aller rector niet af; hij sprong in de BMW en ging er als een haas

vandoor. De 2 zwalpende studenten die net uit het drankgelag van de Q gekropen waren, had hij nog gezien, maar voor een boom op 12 uur kon hij niet ver genoeg meer uitwijken... Daar ging de achteruitkijkspiegel. "Morgen niet vergeten aan Steen te zeggen dat ik wel degelijk alle bomen weg wil," bedacht hij zich, en met die gedachte scheurde hij de nacht in. De ochtend heeft goud in de mond, doch de volgende namiddag pas werd heer Rector terug op de VUB gesignaleerd, Rafs BMW moeizaam tussen de boomstronken manoevrerend. Het moet zijn dat het middagmaal dat hij eerder die dag in resto Jette had genuttigd hem slecht bevalen was, want nog diezelfde dag kwam het bericht ons ter ore dat de culinaire hoogstandjes aldaar zouden vervangen worden door de zeer geprezen ziekenhuiscatering van desbetreffende instelling. "Want," zou Ben gesproken hebben, "wat van een ziekenhuis komt, is gezond!" Evenwel was heer Camp door al het gedoe rond nieuwe mandaten, lijntrekkende chauffeurs en een aula vol geïntoxiceerd gespuis, het belangrijkste uit het oog verloren, zo bleek na raadpleging van de dagelijkse agenda.

De verkiezingen voor de SoR! Na een grondige inspectie van zijn agenda moest hij zelfs besluiten dat ze vandaag zouden eindigen... De telefoon rinkelde. "Een ramp mijnheer de rector, het quorum is niet behaald, we moeten de verkiezingen verlengen." Ben trok zijn dasknoop wat losser en haalde opgelucht adem. Hij wist wat hem te doen stond. Hij startte zijn PC en greep de telefoon. Wat er verder die namiddag nog gebeurde met heer Rector Van Camp weet niemand, maar verschillende bronnen bevestigden dat er die dag een duivels gelach onder de deur van lokaal M523 opsteeg ...

De dag daarop kreeg de VUB-gemeenschap bericht van Ben Van Camp. Dat het quorum niet behaald was en de verkiezingen verlengd met één dag, nl. vrijdag, en of we alstublieft en massaal zouden willen gaan stemmen teneinde het democratische karakter van de VUB in ere te houden. Was de rector plots tot inzicht gekomen dat studentenvertegenwoordiging toch wel een positieve vibe in een unief kan zijn? Of was dit slechts een "evil skeem" om aan te tonen dat de VUB wel degelijk in het pokdalige onderwijslandschap als studentenparticipatoir bestempeld kon worden? Het bleek het laatste te zijn. De Moel is namelijk niet van gisteren; na een telefoontje naar het rekencentrum wisten we immers perfect hoeveel procent van de studenten het waagt op een vrijdagvoormiddag zijn mailbox te openen; bitter weinig. Dit gecombineerd met het feit dat vele studenten vrijdagmiddag al de VUB laten voor wat het is, maakte dat het slechts een koud kunstje was voor de rector te gokken hoeveel nuchtere, democratischgezinde en nog-niet-te-hard-met-hun-studies-bezig-zijnde studenten, er zouden gaan stemmen. In elk geval niet genoeg om alsnog het quorum te halen. Cui bono? Over herverkiezingen breekt hij zich het hoofd niet. De examens staan voor de deur en de champagne koud.

Barbie

UW GELD VOOR GEWELD ! ?

"Not in my name!" is waarschijnlijk dé bekendste slogan voor het protest tegen de oorlog in Irak. Maar hoe zit het met uw geld? Ook daarmee wil u zich allicht niet medeplichtig maken aan (de) oorlog." Dit is de introductie van de campagne van Netwerk Vlaanderen: Mijn geld. Goed geweten? i.s.m. Moeder Aarde vzw, Vrede vzw en Forum voor vredesactie.

Hun eerste dossier is uitgekomen in november. Vermits het niet volledig was, zijn ze onmiddellijk begonnen aan een opvolger dat eind april is uitgekomen. Het 2de dossier, dat te vinden is op hun site, is zeker de moeite waard. Veel genuanceerder dan het vorige en sterk geargumenteed. Met een aantal mooie argumenten, maar wat ze precies proberen aan te klagen, is het volgende.

"Netwerk Vlaanderen" is een NGO die de enorme markt van de financiële wereld (beurzen, wisselmarkten) en de sociaal desastreuze politiek van deze wereld bestrijdt, (bijvoorbeeld van financiële speculatie). Toen FORTIS nog ALSK, de Algemene Spaar- en Lijfrente Kas heette en spaargelden, pensioenfondsen, kinderbijslagen nog gescheiden waren van het industrieel kapitaal, konden de financiële instellingen enkel met dit laatste kapitaal internationaal investeren en bleven de andere gelden onder controle van de democratische overheid. Sinds de EU het kapitaalverkeer heeft "vrijgemaakt" zijn bijna alle spaarkassen banken geworden die dit één gemaakt kapitaal "beheren". En wat blijkt nu? Bijna alle grote banken investeren in wapenbedrijven. Een voorbeeld, Fortis en KBC hebben een lening toegestaan aan Mecar, een bedrijf dat munitie levert aan Saoedi-Arabië.

'Studiekring Vrij Onderzoek' heeft naar aanleiding van het eerste dossier over dit onderwerp gedebatteerd tijdens het Lagerhuisdebat. Ethiek en economie gaan niet samen omdat het doel van de economische activiteit niet langer meer dan winst is, maar de maximalisatie van winst. Op die manier wordt geld een doel i.p.v. een middel en bepaalt het in

grote mate de structuur van onze maatschappij. Door zichzelf ethisch te noemen, trachten bedrijven dit toe te dekken. Shell noemt zich bijvoorbeeld een ethisch bedrijf.

Het angstaanjagende is dat velen onder ons helemaal niet ethisch willen nadenken over economie. Een discussie die ik heb gehouden met een student handelsingenieur maakte duidelijk dat het merendeel van de handelsingenieurs zijn spaargeld netjes belegt. En als ik dan vraag, "Heb je geen schuldgevoel als je daarmee de wapenindustrie steunt?" Antwoorde hij: "Je gaat oorlog toch niet uit de wereld helpen door er geen geld meer in te investeren?!" Ik hoop echt dat niet iedereen zo denkt, want waarom zou men dan nog gaan betogen? Protestacties voeren? Nog opstaan om aan een dag te beginnen?

De reactie van de banken was ook maar flauwtjes, zij verkondigden dat zij niets verkeerd deden. Zij volgen strikt de wet. Doch dit betekent niet dat wij niet voor doorzichtigheid mogen pleiten en tenminste kunnen kiezen waar ons geld naar toe gaat. En dat wij op voorhand geïnformeerd worden.

Ethicus Koen Raes, van de Universiteit Gent, verdedigt het volgende standpunt: "Aangezien wapens vandaag maar zelden gebruikt worden voor ethisch verdedigbare doeleinden - 95 procent belandt in verkeerde handen - zijn de winsten die op de wapenproductie gemaakt worden immoreel. Waar wapens in conflicten aanwezig zijn, of het nu gaat om een micro-familiaal conflict of een macro-sociaal conflict, grijpt men sneller naar wapens om het conflict op te lossen dan bij afwezigheid van wapens. Bovendien sterven in elk gewapend conflict meer burgers dan militairen. (9 op 10)" En hij besluit: "Banken die investeren in wapenproductie zijn indirect medeverantwoordelijk voor de dood van onschuldige burgers."

Marijn Straetemans
Studiekring Vrij Onderzoek

Het leven begint op je 40ste.
Zorg dat het niet stopt
op je 60ste.

Beleggen in wapenindustrie:
ook u blijft niet altijd even kerngezond

leef vol vertrouwen??

mijn geld,
goed geweten?

www.netwerk-vlaanderen.be / www.mijngeldgoedgeweten.be

Na verschijnen van de vorige editie was het vandoen tussen De Moeial, het Brussel Studentengenootschap (BSG) en de Lijst Studentendemocratie (LSD). De aanleiding was het artikel "Achter de schermen van de Sociale Raad" dat verscheen in laatste editie. Zowel LSD, het BSG en anderen werden er door het slijk gehaald. Uiteindelijk gedrukt, ontketende het een luid protest. De Moeial zocht de belaagde individuen op en liet hen stoom afblazen. Een recht van antwoord maar interviewsgewijs. Aan het woord Kristel Pennewaerts, Voorzitter van het BSG en Liesbet Verreyd van LSD en tevens voorzitter van de Sociale Raad.

Wat was jullie grootste frustratie naar aanleiding van het artikel "Achter de schermen van de Sociale Raad" in de vorige editie van De Moeial?

Liesbet: Wat ons het meest kwaad maakte, was vooral de foutieve informatie die de wereld werd ingestuurd. Uit hoofde van onze functie als Voorzitters hadden we er grote problemen mee omdat het wel wat persoonlijk werd.

In het artikel van De Moeial werd er ongenueerde en zogenaamde verkeerde informatie gegeven. Wat was er volgens jullie fout aan?

Kristel: In het artikel wordt ervan uit gegaan dat de interesse voor de Sociale Raad ondermaats is en dat de verkiezingen om de haverklap moeten worden overgedaan. Met alle goedheid van de wereld, maar het is al lang geleden dat ze die nog hebben moeten overdoen. Het kan zijn dat er niet genoeg interesse is in de studentenvertegenwoordiging. Maar om de schuld daarvan bij bepaalde mensen of organisaties te leggen is niet correct. Je moet altijd rekening houden met de student. Een student die tegenwoordig veel keuzemogelijkheden heeft in zijn vrijetijd. Tegenwoordig is er niks wat je als student niet kan doen. Een natuurlijke interesse aan de dag leggen voor de studentenvertegenwoordiging naast al die andere mogelijke activiteiten is niet evident. Hoe kunnen we dat inderdaad beter doen? Door middel van informatieverbreiding en sensibilisering. Eigenlijk hield het artikel totaal geen rekening met de context waarin alle studentenorganisaties zich bevinden. Gezien de kritieke periode waarin de SoR-vertegenwoordigers nu zitten, kan je van hen moeilijk verwachten dat ze op anderhalve maand een jarenlange mentaliteit gaan wijzigen en iedereen voldoende kunnen informeren.

Liesbet: (Verontwaardigd) Je moet ook rekening houden met de tendenzen in de maatschappij. Overall is er sprake van individualisering en een daling van de participatiegraad. De VUB is evengoed een onderdeel van de maatschappij, dat speelt zich hier ook af. We zijn nog onvoldoende aangepast om hierop gepast te reageren.

Jullie reageren ook op de paragraaf waarin het BSG wordt gelinkt aan de Lijst Studentendemocratie (LSD).

Liesbet: Het BSG is een orgaan dat sowieso al geruime tijd niet in positief daglicht staat, eigenlijk onrecht. Daar wilden we iets aan veranderen. De studentenvertegenwoordigers van de Lijst

Studentendemocratie (LSD) en het BSG hebben hiervoor de handen in elkaar geslagen. Kijk maar naar onze "Monddood"-campagne. Er kan natuurlijk gediscussieerd worden over de impact van de informatiecampagne. Maar het vervelende is dat jullie ons verwijten dat LSD goede banden heeft met het BSG. Op langere termijn moeten we wettelijk evolueren naar één studentenraad waarin alle studenten die in de vertegenwoordiging zitten een plaats krijgen.

Kristel: Uit die optiek is het ook evident dat het BSG en LSD samenwerken. We zullen allemaal wel moeten gaan samenwerken. Anders gaat het gewoon niet lukken. We hebben het allemaal moeilijk genoeg. Het is voor niemand gemakkelijk zich in die nieuwe maatschappelijke structuren en tendenzen te voegen. Als we tussen de studenten onderling dan nog een stellingenoorlog beginnen, sorry, maar dan komen we er helemaal niet.

Liesbet: Niets is zo goed als opbouwende kritiek, een kritische noot is nodig, zeker voor studentenvertegenwoordigers. Het is ook een realiteitstoets: "zijn we goed bezig?". Ik blijf het zeggen, ik ben heel graag bereid met de mensen van het ALS te discussiëren op een deftige manier. Uiteindelijk bleek ik met Jo Coullier (vakbondsafgevaardigde en ondersteuner van het ALS, P.V.) op verschillende punten overeen te komen. Wij hebben gewoon een andere manier van aanpakken. Het ALS is meer voor directe actie, terwijl wij eerst gaan onderhandelen en discussiëren om iets te bekomen bij de academische overheid. Waarom? Omdat we ervan overtuigd zijn dat directe actie vaak het omgekeerde effect heeft.

Kristel: Trouwens, wat is er slecht aan de stelling dat er een goede relatie is tussen het BSG en LSD. We moeten onderkennen dat de interesse tanende is. Iedereen heeft het moeilijk om mensen te vinden. Dan is het ook niet verwonderlijk dat er mensen zijn met een dubbele functie. Mensen die trouwens bereid zijn om in BSG te zitten, zitten sowieso vaak in een gewone kring. Dat zijn nu eenmaal geëngageerde mensen en die zien ook sneller de noodzaak dat men bepaalde organen moeten blijven dragen. Ik zou wel eens willen weten op wie dat dan slaat, het feit dat studentenvertegenwoordigers niet echt meer begaan zijn met studentenbelangen.

Maar veel dossiers die op de Sociale Raad komen zijn toch in grote mate door de administratie voorgelaten omdat de studenten door tijdsgebrek de dossiers niet grondig kunnen doornemen?

Liesbet: De dossiers zijn inderdaad voorgelaten.

Maar in eerste instantie door de studenten en op de gezamenlijke vergaderingen. Want uiteindelijk is het de voorzitter van de Sociale Raad die iets op de agenda plaatst, de studentenvertegenwoordigers zelf of iemand vanuit de administratie. Die voorstellen worden voorbereid en bediscussieerd in verschillende gebruikerscommissies van de Sociale Raad. Onze studentenvertegenwoordigers zitten daarin en vormen daar met andere woorden wel een mening over. Sommige dossiers zijn moeilijk en niet evident, bijvoorbeeld de begroting van de Sociale Sector. Zoets leest nu eenmaal niet als een roman. Het is de taak van de vertegenwoordigers om kritische vragen te stellen. Als wij van LSD inderdaad alles slikken dan had de Sociale Raad of het studentenrestaurant al lang niet meer bestaan. Om als student in te gaan tegen de administratie moet je al een serieuze kennis van zaken hebben en dat hebben we dus.

Kristel: De stelling dat we incompetent en opportunistisch zijn vind ik gruwelijk om te lezen. Vooral de uitspraak dat "...het niet voor iedereen geldt en voor sommigen wel". Sorry, over wie gaat het dan? Iedere studentvertegenwoordiger handelt naar zijn eigen vermogen en we proberen het draagvlak van studentenvertegenwoordigers zo groot mogelijk te maken. De acht effectieve studenten van de Sociale Raad kunnen ook bij meerdere mensen te rade gaan als ze zich deftig willen informeren. Zo vormt het BSG het directe contact met de basis als onze vertegenwoordigers zich willen informeren over de mening van andere studenten. Een directe samenwerking tussen LSD en het BSG kan je alleen maar toejuichen want dan weten ze direct of over één of geen dossier een duidelijk standpunt moet worden ingenomen. Ze verdienen daar eigenlijk een mooie pluim voor en dat mag ook wel eens duidelijk benadrukt worden. Trouwens, de gebezigde stelling dat het gros van alle studenten niet geïnteresseerd is in de gang van zaken, sorry, dat is sterk. Hoe kunnen we ons ook maar een beeld vormen van wat we niet weten. De informatie die de modale student bereikt is soms versnipperd, onvolledig en op andere momenten onjuist. (verontwaardigd) Op basis daarvan zouden de studenten zich dan een beeld moeten kunnen vormen van hoe het hier werkt? Het is wel zo dat iedereen die bijvoorbeeld in de Sociale Raad zit, de juiste informatie moet verspreiden. Net als voor de mensen van het BSG. Willen we als één blok naar buiten kunnen komen dan moeten we samenwerken. Dan moet er ook gemobiliseerd kunnen worden wanneer nodig. Een eerste voorwaarde is dat iedereen op de hoogte moet zijn. Want alleen op die manier vorm je een draagvlak. And that's all we have to say about that.

Onze welgemeende excuses! Volstaat een président en 10 St-Vé gebedjes?

Pieter Vissers

De Moeial
Maandelijks studententijdschrift van de VUB in samenwerking met het Brussels Studentengenootschap, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur. Ons redactielokaal is gelegen naast het KulturKafee.

Elke donderdag om 20 u is er redactievergadering. Iedereen is welkom!

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel: 02/629.23.38
fax: 02/629.23.37

Verantwoordelijke Uitgever
Bram Langmans

Coördinator
Pieter Vissers

Vice-coördinator
Zacariya Marchouh

Secretaris
Sophie Verjans

Penningmeester
Ruben Brabers

Lay-out
Jeroen, Pieter, Sophie, Dieter

Redactieleden
Pieter Vissers, Sophie Verjans, Ruben Brabers, Zacariya Marchouh, Jelle Desmet, Bram Langmans, Dieter Vandebroek, Jeroen Maes, Nazia El Bagdadi, Rob Werkers.

Illustraties
Michael Pleumeekers, Netwerk Vlaanderen, Ruben Brabers, Archief

Achterflap
Michael Pleumeekers

Foto's
De Moeial, Jelle Desmet

Redactiemedewerkers
Yvan, Jeroen D., Jeroen S., Brian V., Maarten D., Annabel V., Sven, Pieter, Eric, Nils, Bart, Jeremy, Barbara, Sarah, Pieter D

Abonnementen
Stortenop rek.nr 001-1386975-48 met melding abo

Gewoon abo: 8,25 euro
Steunabo: 24,79 euro
oplage: 1500 ex.

De redactie is met verantwoordelijkheid voor publicaties van het BSG, V.O., Dienst Cultuur, lezersbrieven, opiniebijdragen en standpunten.

WIE SCHRIJFT MAG BLIJVEN

Liggen bij u nog enkele teksten onder het stof? Of hebt u geen weet met uw schrijfwode? Gedichten, proza, foto's in overvloed?

Misschien wil je wel schrijven over verschillende activiteiten, het politieke reilen en zeilen aan de VUB, de Sociale Raad of de Raad van Bestuur? Doen onze studentenvertegenwoordigers het wel goed? Misschien wil je hen wel prangende vragen stellen? Of is Vlaanderen, België en Europa meer je ding?

Kom gerust eens langs of neem contact op met de redactie (moelial@vub.ac.be). De pagina's van De Moeial staan open voor iedereen!

EINDEJAARS-TOE
CHILL-OUT PARTY
Vrije Universiteit Brussel

DINSDAG 29 JUNI 2004
TUESDAY 29 JUNE 2004

OPENBARING Achter gebouw Q Behold building Q 22.00-24.00	WK & FORSTIS BBQ Buit 18.00-23.00 WK - Leuven-Buit op je BSG-PARTY 22.00-03.00
UNDERCOVER 04.00-03.15	Dance To The 03.00-04.30
JERRE 01.15-02.30	Beats Of The World 03.00-04.30
VISTA 02.30-04.00	SHERIDAN 04.30-06.00
MILNE 04.00-06.00	VARIED VINYL 04.30-06.00
PASSIVE	BYGLONE
AGGRESSIVE	(DRUM&BASS)

SUGARS & RUSTON / ARGENTINA!
POPULARITEIT, ROEST en GANKINGE LIEDER!

De Moeial

25 MEI 23 SURFERS
WOL

25 SCHRIJVEN MET OP
HUN BAK ...

De Moeial

JOJA! OUK
WINNING TEAM,
JE WEG NAAR SUCCESS
LIET VOOR JE OPEN!

VUB studenten op World Model United Nations

p 25 maart 2004 vlogen 18 moedige VUB-studenten over naar het warme Sharm El Sheikh in Egypte. Vanaf 27 maart ging er de World Model United Nations van start, georganiseerd door Harvard University. Er deden maar liefst 900 studenten van over heel de wereld mee. Samen zouden ze deelnemen aan een simulatievergadering van de Verenigde Naties, WorldMUN. Sarah Dawoud was erbij en bracht aan De Moeial verslag uit.

WorldMUN wordt jaarlijks georganiseerd door een gastuniversiteit. Dit jaar viel de eer te beurt aan de 'Modern Arts and Science University' en met groot succes. Wat is nu de bedoeling van WorldMUN? De studenten worden onderverdeeld in verschillende comités en krijgen een land toegewezen dat ze moeten vertegenwoordigen. Zij moeten de belangen en het standpunt van de hun toegewezen staat verdedigen en met de andere lidstaten tot een consensus komen. Het doel van deze debatten was het zoeken naar vrede door naar elkaar te luisteren en belangen af te wegen.

In de comités werden vaak moeilijke onderwerpen behandeld, die met resoluties beslecht moesten worden. Denk maar aan problemen zoals Israël-Palestina, mensenhandel, immigratie in Latijns-Amerika, het witwassen van geld, enz... De gemotiveerde VUB-studenten vertegenwoordigden België, El Salvador, de VS en de Verenigde Arabische Emiraten.

Ondanks de aanwezigheid van de meest prestigieuze universiteiten zoals Harvard, Oxford, Westpoint, Yale en nog vele andere, durfden de ijverige studenten na maanden hard werk de uitdaging aan. En niet zonder verdisse. Drie VUB-studenten wisten zich de Diplomacy-Award toe te eigenen: Barrett Axel, Van Laethem Karen en Martel Bart.

Naast de moeizame debatten overdag werden er 's avonds activiteiten georganiseerd zodat de studenten met andere culturen op informele wijze in contact kwamen. Zo werd er op de eerste dag een "global village" georganiseerd waar de verschillende universiteiten de specialiteiten van hun land naar voren brachten. De warme sfeer was onbeschrijfelijk. De studenten liepen door elkaar van het ene standje naar het andere om elkaar te verwelkomen. Daarnaast werden er ook andere feestjes gegeven zoals een "bedouin night", "cabaret" en een "farewell party".

Aan alles komt een eind. Het afscheid viel dan ook zwaar. Een zaak is zeker, de VUB zal volgend jaar weer van de partij zijn om haar missie verder te zetten.

Sarah Dawoud
Deelnemster voor de VUB

Graag willen wij onze sponsors en iedereen die dit voor ons heeft mogelijk gemaakt van harte bedanken. Voor meer informatie kan je terecht op onze site: <http://www.vub.ac.be/vubmun>.

INTERVIEW

Zin in de zon? Probeer dan eens Koeleur Lokale.

Vraagt u zich ook af waarom Koeleur Lokale (K.L.) niet wordt geschreven als "Couleur Locale"? Wel wij vroegen het ons ook af en hier is het antwoord: "Couleur Locale" is een gepatenteerde naam. Maak het jezelf gemakkelijk en schrijf het zoals je het uitspreekt: wij spraken met KOELEUR LOKALE!

Hoe lang is K.L. al actief aan de VUB en met welke ambities zijn jullie opgericht?

K.L. bestaat al 3 jaar maar ze is slechts 2 jaar actief. Murat, Julie, Hilal en Cem namen het initiatief. Na een jaar waren er genoeg mensen bij gekomen en konden we spreken van de studentenvereniging Koeleur Lokale. In 1999 waren er aan de VUB nog niet zoveel allochtone studenten als nu, maar we zagen het aantal steeds toenemen. Wij wouden ervoor zorgen dat deze studenten beter verwelkomd werden. Uit eigen ervaring hadden wij ondervonden dat de nieuwe allochtone studenten benaderd werden door de bidders en trissers en zo in kleekjes terecht kwamen waar ze dan niet meer uit geraakten. In Limburg gingen we naar ouderavonden in de middelbare scholen om de ouders te overtuigen ook hun kinderen en zeker hun dochters te laten studeren en op kot te laten gaan. Want wij vinden wel degelijk dat iedereen kansen krijgt op de VUB, van discriminatie is hier niets te merken. Om de nieuwe studenten beter te kunnen verwelkomen organiseerden we ontmoetingsavonden. Voor ons was het ook belangrijk een alternatief te kunnen bieden voor al de andere studentenverenigingen waar ze een traditie van dopen en 'klakken' hebben. Wij willen er ook de nadruk op leggen dat K.L. niet religieus of politiek gebonden is. Bij onze oprichting gingen er geruchten dat wij banden hadden met de AEL. Waar natuurlijk helemaal niets van waar is. Wij zijn een studentikoze kring die het gewoon op zijn eigen manier wil doen.

Welke mensen mogen bij jullie komen aankloppen?

Wij willen liefst elk ras en elke kleur vertegenwoordigd zien in onze kring. Op de VUB hebben wij een imago dat we vooral een Turkse kring zijn, maar dit klopt niet. Het is wel een feit dat bij de activiteiten meestal Turkse studenten meedoen. Dit kan al verklaard

worden doordat in Limburg elke Turkse Middelbare student weet wie en wat K.L. is. Stilaan komt er verandering in en daar zijn we heel blij om. We willen vooral meer diversiteit in het bestuur. Tenslotte is elke allochtone student die aan de VUB studeert al voldoende geïntegreerd dat er sowieso geen Turkse of andere nadruk op K.L. kan liggen.

Wat hebben jullie tot nu toe bereikt?

Wel, alleen al door samen aan taken en activiteiten te werken hebben we geleerd om minder temperamentvol met elkaar om te gaan. Wij als allochtonen roepen en tieren nogal snel, door dat nu al af te leren kan het ons nog goed van pas komen in de bedrijfswereld. Op gebied van activiteiten mogen we de eerste en beste R&B fuiven aan de VUB op ons palmares zetten. We organiseren ook geslaagde debatten in het Engels, het Nederlands en het Turks. Debatten over de misschien toekomstige toetreding van Cyprus en Turkije tot de EU of over de Islam versus de Westerse wereld. Onze grootste successen waren de Turkse avonden in het KK en de "siva geceleri" dat zijn muziekaavonden met de saz, een zuiderse gitaar. Ook onze zangwedstrijd was een succes en onze absolute topper: Musica Del Monde. Niets hiervan is te vergelijken met een cantus.

Ook namen we dit jaar deel aan de week van de diversiteit, al moeten we toegeven dat dit niet echt geslaagd was. Maar we leren uit onze fouten en beloven volgend jaar beter te doen. Er zal ook een commissie rond diversiteit worden opgericht aan de VUB, waar wij in vertegenwoordigd zullen zijn. Hatice en Emine volgen nu al wekelijks de vergaderingen hieromtrent. We mogen dan al 3 jaar bestaan, dit was slechts onze proefperiode. We hopen volgend jaar officieel erkend te worden door de raad van bestuur van de VUB. M!X kan trouwens ook nog niet officieel erkend zijn, aangezien ze dit jaar pas zijn opgericht.

Zijn er plannen om de concurrentie aan te gaan met M!X?

Nee, we zien M!X zeker niet als concurrentie. Wij staan open voor elke samenwerking met M!X en er zijn zelfs al onderhandelingen om samen activiteiten te organiseren. Met 3 jaar ervaring hebben we onze

agendapunten kunnen vastleggen. We hebben onze eigen werking en doelstellingen, maar we willen M!X natuurlijk altijd tips geven en onze hulp aanbieden. We wensen hen in ieder geval veel succes toe.

Zijn er al overlopers gemeld?

Nee, er zullen wel studenten van beide kringen lid zijn. En dat is een goede zaak, aangezien K.L. meer Turkse studenten aantrekt en M!X meer de Marokkaanse studenten bereikt kunnen wij alleen maar van een samenwerking dromen. Hoe meer we samen werken hoe meer mensen en culturen we kunnen verenigen. In de toekomst willen we met studentenverenigingen van andere universiteiten samen werken. Bijvoorbeeld met de ULB, waar veel meer allochtone studenten zijn.

Wat vinden jullie van het alcoholvrije gedachtegoed van M!X?

Wij hebben er geen problemen mee maar we vinden wel dat je iedereen zelf moet laten beslissen of ze alcohol drinken. Wij houden ook geen doop en cantussen maar op TD's verkopen we wel alcohol. Al was het alleen maar omdat het geld opbrengt. En met dat geld kunnen we dan weer activiteiten organiseren.

Hebben jullie een educatief project?

Er zijn examen-vragen ter beschikking van onze leden gesteld en we bieden hulp aan i.v.m. taken en studieproblemen. We gaan ook samen met de VUB naar middelbare scholen om de VUB te promoten. Juist omdat we vinden dat iedereen de kans moet krijgen om te studeren en we de allochtone studenten willen helpen de drempel naar de universiteit te overwinnen. Eens ze de stap gezet hebben, zijn zij er om hun op te vangen. Wij vragen ook aan de ouders om hun kinderen aan te moedigen. Studeren kost geld maar gelukkig zorgt de Belgische staat voor voldoende financiële steun zodat iedereen de kans krijgt om te studeren.

Als slot zouden wij willen weten welke activiteiten we in de toekomst zeker niet mogen missen?

De Musica Del Monde en ook de Food Fair, dit zijn internationale eetavonden.

Eigenlijk willen we iedereen die zich aangetrokken voelt tot de mediterrane cultuur aanraden om zeker eens een kijkje te komen nemen.

Jelle De Houwer en Nazia El Bagdadi

Voor al je vragen kan je terecht op koeleurlokale@hotmail.com

De bestuursleden van Koeleur Lokale:

Hüryan Cem, Praeses
Remco Pallemans, Vice Praeses
Orçun Yasli en Sebnem Zevne, Penningmeesters
Hatice Erem, Özlem Erem en Emine Bayar, Secretariaat
Hilal Yalçin, medewerker
Mehmet Yalçin, Cultuurpraeses
Sinan Yurtay, Sportpraeses
Kemal Yalçin en Fatih, Feestpraeses
Katia Berlingieri en Mohamed Mohandiz, PR'S

